

BROWN BOOK

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204439

UNIVERSAL
LIBRARY

వీలావతి.

(మొదటిభాగము.)

సూరాబత్తుల సూర్యనారాయణగారు.

ప్రకాశకుడు

(ప్రగల్భ పాటిధనరాజు

బుక్కు సెల్లరు,

రాజమండ్రి.

సామ్యములు

శ్రీకృష్ణునివి

మొదటికూర్పు.

భాస మార్గశీరము.

1984.

డిశెంజరు

శ్రీ ప్రభాసీ ప్రెస్,

రాజమండ్రి).

వాణిగ్రంథమాలవారి గ్రంథాలు.

౧ వలైటూరు

పడుచులు

పే 110

అనేక పత్రికలచే కొనియాడబడిన చక్కని కథలసంపుటి. ముద్దులొలకు తేటతెలుగున వ్రాయబడి ఎంతయు నీతిదాయకముగ నుండును. ౦-౪-౦

౨ చదువుకోసం భార్య

పే 160

ఇదియొక సాంఘికనవల, సాంఘికదురాచారములను, చెడునడతలను, ఖండించుచు వ్రాయబడినది. హృదయమున కాష్టదమును గూర్చును ౦-౪-౦

౩ చదవీహరము

పే 140

ఇదియొక కథలసంపుటి. వ్యక్తులై లింగో వ్రాయబడి చదువుట కెంతయు ఆనందమును గూర్చును. అనేక పత్రికలచే పొగడబడినది. ౦-౪-౦

౪ భూగృహము

పే 120

భయంకరమగు డిబక్టీ వ్రనవల. హత్యలతో నిండి భీతిని గొల్పును,

౫ తానాజీ

పే 140

చక్కని చారిత్రాత్మకనవల. ప్రతిజ్ఞాపాలనకొరకు-ప్రియురాలిని సహితము గోలుపోయి రణరంగమున హతుడై పోయిన తానాజీచారిత్రము. ౦-౪-౦

౬ లీలావతి

పే 160

చక్కని సాంఘికనవల. కొత్త పోకడలతో నిండినది. ౦-౪-౦

వాణి గ్రంథమాల,

రాజమహేంద్రవరము.

ప్రణయమహిమ

(సాఘిక నవల)

వరసుల్కాలకై ఆశపడి కొడుకుల ఉద్దేశాలను గంగ
పాలుజేసే తండ్రిలకు బుద్ధి, కూతుళ్ళుగల తండ్రిలు కట్నా
లీయలేక అల్లుళ్ళకై వెతకుటలో పడ్డకష్టాలు—సంతాపం బ్రో
కర్ల పన్నాగాలు— కళ్ళకుకట్టిన ట్లుంటాయి. తిండిగూటతీసి,
తామువలచిన పిల్లను పెళ్లాడినవారు బహిష్కరంపబడి పడుపా
ట్లు చదిదినప్పుడు వొట్లు పులకరిస్తాది సంఘంలో వోట్లు, వల
సుల్క వివాహాలు, యింకా యెన్నో విషయాలు ఆచరించా
ల్సినవి వున్నాయి.

1 2 భాగాలు రు 1—0—0

భయంకర బడాచోరు

(పరిశోధకన వల)

కొత్త పోకడలు సహజచాతుర్యాలు— యుక్తులు—చదవండి మీ
కేతెలుస్తాయి ఆఖరునర్కు బుక్కువదలరు, పూర్తిచేస్తేనేగాని.

1, 2, భాగాలు రు 1—0—0

భయంకరనారీపిశాచి, ప్రతాపదౌర్జన్యము, భయంకర
రాగోసర చక్కవర్తి 3 నవలలు ఒక్కొక్కటి 0—12—0
యీమూడు ఒకేపర్యాయము కొన్న వారికి రు2—4—0 కే
యివ్వబడును. యింకా అనేక రకాలు నేటికాలపు పుస్తకాలు
వున్నాయి మావద్దకేట్లాగులో—

ప్రగల్భపాటి ధనరాజు. బుక్కుసెల్లర్, రాజమండ్రి.

వీ లా వ తి

౧

సూర్యోదయ మింకను కాలేదు. పక్షులు కిలకిలారాన
ములు చేయుచు నాహార సంపాదనమునకై బయలు వెడలినవి.
మందమారుతిము చెట్లకొమ్మలపై నుయ్యలలూగుచు హాయి
నొనగూర్చుచున్నది. దిక్కులు విలాసవంతములై నేత్రపర్య
మును గావించుచున్నవి. లోకభాంధవుడు కిరణసముదయంబు
నుండి నసంతమును సరసీరుహముల కుపాయనముగఁ జూచుచు
బయలు వెడలినాడు. తేతచిగుళ్ళనుదాల్చిన నానావిధ వృక్ష
జాలము ప్రకృతి కలంకారభాజనమై తనరారుచున్నది.
గాయనీమణియగు కోకిల పంచమస్థాయిని ప్రణవగీతమును రసో
దంచితముగఁ బాడి యింపును నింపుచున్నది. ఇంటి యావరణ
మున నూతిచెంగటగల పొగడగున్న మొదట గట్టఁబడిన గచ్చు
తిన్నెపై బాలయొకఁడె పలుదోముకొనుచున్నది. చిరుగాలిచే
తూలియూచు ముంగురుల నెడమచేత నవరించుకొనుచు నూతి
చెంగటి కడుదెంచి మొగమును కాళ్ళను గడుగుకొని పైఁట
చేటఁగున దుడుచుకొనుచు పూలచెండ్లచెంగట కరిగి గులాబి
పూవులను మల్లెలనుఁ ద్రొంచి యుంటిలోనికిఁ జనినది. వాటిని
పూలసజ్జయందుంచి తనవసులను చూచుకొనుచున్నది. యువకు
డొకఁడా యెడకు చనుదొంచి పనిచేయుచున్న బాలికను నుద్దే

శించి లీలా ! జయదేవమహాశయు డెందుండెని పలుకుచున్నాను. అదివిని యామె వారింకను వెలుపలికివచ్చిన జాడపొడకట్టలేదు. లేచిరో లేదో తెలియదు. నీవింకను పాలమునకుఁ జనక మనలితి వేమి. చేయవలసిన పనులను రాత్రి చాలనేపటివరకును ముట్లాడినవాడవు నేడు చేయవలసిన కార్యములను తెలిసికొనలేక పోతివా? ఇంత యప్రమత్తత కూడదని తెలియనైతినిగాదా

విజ—సరాకుపడి కనుగొనని విషయమునకై గాదు నే నిపుడు ముచ్చటించినచ్చినది. ధాన్యమునుగొనుటకై వచ్చిన భేరగాంధుని మాయజమానితో మాటలాడవలయును పిలువ మని పలుకుటచే నిలువనలసి వచ్చినది. లేకున్న నీపాటికె పాల మునకుఁబోయి పనియందు నియుక్తుడనై యుండును. రాత్రి యజమాని నియమించిన కార్యముల వేగముగ చేయింపవలసిన వేదియైతేవు. అయినను చేయవలసినవానిపట్ల జాగురేముట గాని స్వీకరించుచేయించి పాడుచేసిగాని యింకవరకు నెఱుంగను. ఇకముందును బాగ్గితవీడి సంచరింపఁబోను. ప్రహరసాదము రాగూడదు. నాకాపాటి ధైర్యముకలదు. వివేకముచు కలకు.

లీలా—నిజయా ! నా పలుకుల కలుకజనించినదా ! ఆక్రద్ధ యంతమాత్రముచు తగదనియు, యజమానికే చికాకు గలుగునట్లు నడచుకొనుట మంచిది గాదనియు, హెచ్చరించినది గాని నిన్ను శాసించుటకుగాదు. మన ముభయులము నొక్క-
తీరువారమగుటచే మెలకువగలిగి నర్తించుట మేలుగదాయని సూచించితిని.

విజ—విజయ. యజమాని కనుసన్నలలో మెలగుచు
 కార్యములను నెరవేర్చుట యజమాని శ్రమకుండుచుండును సందే
 హములేను. యజమాని మంచివాడు. దయాప్రిహృదయుడు.
 కన్న బిడ్డలను జూచునట్లు మనలను జూచుచుండును. ఏలోప
 మున్నను సవరించుకొనిపోవును. పట్టెల్లిమాట యనబోడు.
 అందులకు దగినట్లు భయభక్తులతో సేవచేయుచుంటిమీగాని
 చుచువిచ్చెనుగదాయని చంకెక్క ప్రియత్నించుటలేదు. నియూ
 మక కార్యములనేగాక యెప్పుడేసని నియోగించినను శక్తి
 వంచనలేకుండ బాటుపడి నెరవేర్చుచుండును. ఎంతటివారలకు
 ను లోపములుండకపోవు. పరులుచేయుపనులలోని కష్టములను
 కనిపెట్టలేగిన యజమాని కడనైనను స్వేచ్ఛగ మెలగఁ
 రాదు. చేసిన కొలందియు లోపముల నెంచువారి
 కడ సూడిగమునేయుట దుఃఖభాజనము. అంతకుండు నరణ్య
 వాసము సుఖమును గలిగింపగలదు. కష్టముల పాలబడనున్న
 స్పృడు సత్ప్రవర్తనగలవారు సహితము తప్పించుకొనఁజాలరు.
 కేడులోమేలనున్నమనయజమానిచాల సరసుడు. మనమదృష్ట
 వంతులము. భాగ్యవంతమయిన సుఖజీవనము పూర్వజన్మసుక్ష్మ
 వంతులకుఁగాని యన్యులకు సమకూడదు. ఒకరికున్నది మన
 కుకావలెనని యాముదము పూసికొని బూడిదపై బొట్టిన నయి
 కొనఁ బోవుననుండదు. యోగజాతకుఁడు భీషవానియింటఁ
 బుట్టినను పట్టినదెల్ల బంగారమై లోకులార్చ్యమునమునుగు
 నట్లు చిరకాలములో కోటిశ్వరుఁడు కాఁగలడు. యోగభా

గృహములేని సంపన్నుడు సన్మార్గవర్తియు, జాగరూకుడునయ్యి నేడుగుమ్మరిగిన వెలగపండుపగిది సంసారము గుల్లయై బీదవాడుగమారును. బుద్ధినంతులగు లోకజ్ఞులు భగవద్విలాసమనుచుందురు. పైమార్పునకు కారణమదియని నిర్ధారణచేయఁగల ధీమంతులు కానిరారు. లోపమేమియు గలుగకుండు నింతివరకు కాలము సుఖముగా జరుగుచున్నదనియు, గడచిగట్టెక్కఁదిమనియునుబలాటచడఁగను. ప్రతాపుడు నిరీదాపు పక్షిముదినముల నుండి కంటఁబడుటలేదు. నీనెల్లపుడు నింటనుండుచానవుగాన యాతనిరాకపోకలు బాగుగఁజెలియగల వీలుగలదు. అతని నడవడినిగూర్చి పురజనులు పలువురు పలువిధములఁ జెప్పుకొనుచుండీరి. ఆపలుకులు తండ్రివీనులఁ బడినవేమోయని భయపడుచుంటిని. నీవాతనిగూర్చి యేదియేనివినియుంటివా. కమల కేమైన దెలియునా? మీరుతీరబడిగ యీ కాభిరామాయణముల ను తడవునెడ పఠింపగమున తిగిలినదా?

లీలా—విజయా! ప్రతాపునిగూర్చిన గొడవేదియు నా కాకలింతకురాలేదు. ఇంటనేమూలనో పడియుండు మాకెట్లు తెలియఁగలదు. జయదేవమహాశయుఁనకు దెలిసినదనియెంచుటకు వీలులేదు. అదియు ననుమానాస్పదమే. ఏమందువా అతనికిఁ తెలిసినసంగతి తనయకు దెలుపకమానఁడు. కమల వినియున్న యంశమేదియేనియు నావీనులఁ బడవేయకుండనుండలేదు. ఇంత దనుక నట్టిదేదియునావరకు ప్రాకకుండుటచే తండ్రివినికిఁజిలోనికి

రా లేదని నిశ్చయింపవచ్చును. నీవనినట్లాతఁడీమధ్య నింటగను పించుటలేనిమాట సత్యము.

విజ—జనకుడాతనిగూర్చి యడుగుటలేదా.

లీలా—అడుగుచునేయుండవచ్చును. సవరణగ సమాధానముఁజెప్పగల మీజనయిత్రి రాధ ప్రతాపునిపైగల యను రాగముపెంపున వచ్చుననియు, వచ్చివెళ్లెననియు, యాతనితో పములను గప్పఁజెప్పుచుండును. ఆతనిదుడుకుదనము తెలియక కాదు. తల్లిలేనికారణముననో, 'పెంచిననిశ్వాసముననో' తండ్రి మందలింపబోయినపుడెల్లనుప్రతాపునివెనుకవేసికొనిచాలులెండి 'యొక్కగానియొక్కడు' తల్లిలేనివాడు మీరెల్లపుడునురాపులు జెట్టుచుందురు. తల్లిలేనిబిడ్డకు 'దైవమేలేనట్లు' మీరడలగొట్టి నబెంగచే జెదరి యొక్కడికేయి పోగలడు. అపుడు మీకెంత విచారముకలుగునో తలచుకొండు. మీశుభయమందియె యింటిపట్టునంటుటలేదు. పిల్లలాగడముచేయరా. లేకలేకకలిగినవాఁడు నాలుగేండ్లు పైబడిన వాడే మంచియారిందా కాఁగలడు. ప్రతివారును పుట్టగానే నేర్చుకొందురా మంచినడవడి. ఊరకొందురూ. యీపాటికని యెదురుకొని మాటలాడుచుండును. అందుచే మఱింత మీఱిపోయినాడు. రాధకు నీయందుకంటె ప్రతాపునియందు దయ మిక్కుటము, ఆమె సీతల్లివలెనే కనుపించదు.

విజ—తల్లిదండ్రులు బిడ్డలయెడ గౌరవముచే సరియైనమార్గమున నడిపింపక పాడుచేయుచుందురు. మొక్కగానున్న

నాడునంచక మానై ననెనుక వంచజూచిన సంగునా? స్వంటగల ముసలమ్మల ముచ్చటదీర్చుటకై బిడ్డల నాగడముగ బంచుట చాలపొరపాటు. చెడినవారినిబాగుచేయుట, చెడ్డయలవాటులకు లోనై నవారిని మంచిమార్గమునకు ద్రిప్పుట సుకరమైనపని గాదు. నేను విన్నదానినిబట్టి బాగుండవీలుగలదని యూహించజాలను. పెద్దయెత్తులలో నడినాడు. పరువుప్రతిష్ఠలుగల కుటుంబము. పదుగురుకాశ్రయమైనసంసారము. తునకేమగు నోచెప్పలేము. ముసలివానియూపిరియుండగనే ముంచినేయు నట్లగుపించుచున్నది. అతనిముప్పు గడువనిచ్చిన బాగుండును.

లీలా—అతనివర్తనమునుగూర్చియింతయూందోళనపడుచుంటివేయి. ఏమంతపుట్టిముచుకనచ్చినది. అతడొనరించుచున్న దుర్మార్గమేది. నాకాదుదానము నొకేగింపుము.

విజ—అడువాండు) రహస్యమును రక్షింపజాలరు. నేనువిన్న నిషయాములను నెఱింగించితినేని కమలకుచెప్పక మానవు. ఆమెవినినచో తండ్రికి డెలుపక మానదు. అదివినినచో జయదేవుని మనమున కాయాసము గలుగును. సృతాపు డని విని నాయందు కోర్కెము వహించును. తండ్రికొడుకులమధ్య తంత్రముకల్పించి విరోధముఁ పెంచితినినువాదు నానెత్తిపె బడును. ఇంటిగుట్టు లుకకుచేటను నట్లంటనున్న మనము యజమాని కుమారుని యల్లరిపాలు గావించితిమని లోకము నిందించును. యజమానియు మనమె యల్లరికి కారకులనుగా భావించును. యజమానిమన్ననకు పాత్రులమగుచున్నమనకు నేటి

నుండి నిరసనభావమునఁ జూడఁబడుగతి తటస్థించును. చౌక చస్తువు బొజారునబడు నట్లు, ప్రతాపుని వివరీతపు వర్తనము మితి మీరినప్పుడు లోకమున నెల్లడికాకమానదు. అంతదనుక తాళియుండుట మనకు శ్రేయము. అంతకువచ్చినప్పుడు మనము నచింపనక్కరలేకయే తండ్రికి తెలియగలదు. అదియే యుత్తమము. సజ్జనోత్తముఁడగు జయదేవుఁడు కుమారుని మరంతములను విని యెట్లునహింపగలఁడో తోచుటలేదు. ఇల్లుద్ధరించ గలతనయుఁ డాతతాయయై వర్తించుచుండెననివిని, వంశగౌరవము నల్ల కాటబడుచున్నదని చివికి, పేరుప్రతిష్ఠలు తగలబడుచుంటును చింతించి, నలుగురితో తలయెత్తుకొనలేక క్రంగి, మతిపోయి మరణించునేమో హరిహరీ! ఆనలమనపాట్లు తలప నేమార్గముచుపట్టుచో. ఇంకొకను విధి తస్మింపగలవారెవరు. భగవానుఁడా! యజమానిగౌరవమును నిలువబెట్టుము. మాకు నిలుసనీడ కాదగిన ప్రతాపునిబుద్ధిని దుర్మార్గమునుండి మరలించి కాపాడజూడుము. సకలమును శుభముగపరిణమింపఁ జేయుము. నిన్ను హృదయపూర్వముగ ప్రార్థించుచున్నాడను. అదిగోకమల యీవంక కేనచ్చుచున్నది. ఈప్రసంగమును తడవకుము.

లీలా—జయదేవుడు గారెచ్చటనున్నది కమల నడిగి తెలుసికొనుము.

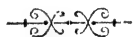
విజ—కమలా! వర్తకులు తమతో మాటలాడుటకు విజయునితోకలసివచ్చియుండిరని నాన్న గారినిపిలుపుము.

కమ—నారిట కేవచ్చుచుండిరి. నేబోయిపిలుసవలసినపని లేదు. విజయా! పలకబారిన యరటిగెల లేమయిననున్నచో తప్పకపంపించుము.

విజ—నాలుగునాళ్లు తాళినగాని రంగుతగిలినగెలు కానరావు. నేడు తిరుగవెతికించెదను. ఉండిన సాయంకాలుము పట్టించుకొని వచ్చెద.

ఊతలో జయదేవుడటకువచ్చుటయు విజయుఁడాయ నకుతానగుచు చివకార్యముచు నివేదించి ప్రోద్బుద్ధుఁడైనది మీరువారితోమాట్లాడుడు. నేపాలమునకుఁబోయెదనని పలుక వారిమాటలు ముగియునరకునుండుము, ఆనంతరము పోవచ్చు ననుచు విజయునితోసేధసావడితోనికి జనియెను—

౨

ఓరుగల్లున కనతిదూరమున దట్టమైన యడవిగలదు. అందు చిన్నచిన్న పర్వతములు లెక్కికుమిక్కిలిగ నున్నవి. దూరమునుండి చూచువారల కవి యున్నతముల పిడియేనుగులను భ్రాంతిని గలిగించుచుండును. పర్వతప్రాంతమగు భూభాగ మంతయు నానావిధములగు చెట్లచే నిండి దట్టమగు పొదలచే యావరింపఁబడి కూర్మగముల కనుకూల నివాసస్థానముగ నున్నది. కట్టలుకొట్టి యమ్ముకొనువారును, నేటకాండ్రును

తక్కు నిశరు లానంక కేగజంకుచుందురు. పగలు మూడుయామ
ములు గడచిపోయినవి. అరణ్యప్రాంతమున పశువులనుమేపు
గొలురు సమయముననుసరించి యందందు మేయుచున్న పశువు
లను ముట్టించి మందగ చేర్చి పాటలను బాడుకొనుచు పురము
సమీప దోలుకొని పోవుచుండిరి. దట్టమగు ఊంకలనుండి గుండే
యై వెలువడి పచ్చని గజికపరకలను గొరికి గంతులుచేయు
చున్నవి. దుష్కలగదముగి పేదెములువారుచు సవననలాడు
చిగురు కొంపయుల కేగిబాకె కొనలగొరికి నెమరువేయుచున్నవి.
నెమల్లు విలాసముగి సంచరించుచు గొకచో గుంపుగచేరి పురు
లను చక్రాకాగముగిరిప్పి నొబ్బము చేయుచున్నవి. నందిమా
గధులచందమున శంఖంసూతానము భగవద్విలాసమును స్తోత్ర
ము సలుపుచుండెను. బద్ధిలగు బొటసారు లిరువు రాసమయ
మున సన్నని కాలిబొటములకి యగ్రణ్యముబోనికి బోవుచుం
డిరి. వారిభజములపై బరువగు మూబలుగలవు. అందుచే
వారి గమనము మందమునుండి యడుగులు లెక్కింపవీలుగల
దిగ నుండెను. చెనుక నడిచువాడు ముందువానితో సోమా
నాయకుడు కొంతగుంపును యజమాని కొంతగుంపును వెంట
బెట్టుకొనిపోయి పది దినములు కావచ్చినదికదా వారింకను రా
కుండుటచే పట్టుబడితేమో యను యనుమానము గలుగుచు
న్నది. భిక్షములు ముట్టుచున్నవేగాని రెండు నెలలనుండి జీతి
ములు కండ్లబడుటలేదు. ఇంట ముసలిది రస్తులేక పస్తుపడి
యుండి యెట్లు కాలముగడుపుచున్నదో తెలియదు. పదిరాళ్లు

పట్టుకొనిపోయి దానిచేతబెట్టి వచ్చిన బాగుండునని చూచుచుంటిని. మొన్ననతఁడు పోవునప్పుడు తిరిగివచ్చి తలములనిచ్చెదనని చెప్పిపోయెను. ఇప్పుటికింకను రాలేదు. మంచిలాభము కలుగునని గొప్పచెప్పటచే యేమోకాఁబోలుననుకొని నమ్మివచ్చియుంటిని. వెచ్చినదంతయు వాగు నేనుకలతో భోగములనుభవించుటకును, మూటగట్టుకొనుటకును సరిపోవుచున్నది. మనలను జూచుజాడకనుపడదు. కూటికిని గుడ్డకును కట్టనైన పాటునలన లాభమేమి. కష్టపడినదానికి తగినఫలములేనప్పుడెందుకీ బెడద. ఎనరింటనూడిగము చేసిన జీవనోపాదకలుగను? ఎరుగిడి పాలు ద్రాగుకంటె నిలకడగనుండి నీగుదాగుట మేలని మాట సార్థకమయినది.

నాము—దాని తొందరపడకు. పెద్దమొత్తమేదియైనచేపడనిమ్ము. సరిగ పంచికొందము. అట్లు చేయనిచో యేచెనుపునిల్చి తాగిగలదు, ఈసారి మనల వెంటబెట్టుకొని వెళ్ళినప్పుడు మనచేతకీ—దానిని రక్షించుకొనుసూత్రమును జూచుకొందము. అది మంచినదుపాయ మయినదిగ దోచుచున్నది. దానినలన తులమొ దుగ్గానియొ మిగుల గలదు. అట్టి దేదీయు సమకూడక పోయినచో యొక సలాముకొట్టి యిందుండి ప్రేచిపోవము.

దాను—దెండుతడవలు పోచ్చిన మొత్తముతో మన కండ్ల నీల్లితుడుచుటకైన నొక్క కాసు చేతబెట్టలేదుగదా. ముందేదో యెరిగదోయగలడనుకొనుట వట్టి భ్రమ. సమయ

చూచూచి ముసలయింటిట మనమె యనకాశము ననుసరించి
 గుండుకొండమనుచుంటివి. అది బొగుగున్నదికాని యటు
 నాశి యనకాశము కలుగుననుకొండమాయెడనై నను చేతబడిన
 దానిని తడవి గుంజుకొనక మనకు దక్కనిచ్చిసప్పటిమాట.
 అట్టి సమ్మకిము నాకులేదు. వారు సామాన్యలా? తుదకదియు
 చూచిగోయి యప్పటి వీలునుబట్టి చేయదలచినదేదియో చూచు
 కొండము. అసియాసబడి చేయుకొలుపు లాభకారయగునా?
 నీనింటిగ చెప్పుచున్నమాట నిజమెంత నరకునచ్చునదియు
 చూచెదగాక. ఆమాట నీనెట్లు దక్కించుకొనునదియుఁ జూచు
 టకుగాను సమ్మలితో నుండ నిశ్చయించుకొంటిని.

ఈమాటలు పూర్తియగునప్పటికి పర్వతసమీపమునకు
 వచ్చిచేరిరి. తెచ్చినమూటలను లోయముందు దింపిరి. లోని
 కొకడుపోయి కొందరిని వెంటబెట్టుకొనివచ్చి తామును వారును
 గలసి తెచ్చిన నరకులను భద్రముగ గొనిపోయి గుహలోనికి
 చేర్చిరి. అనంతరము లోనమాటలాడుచున్న భైరవభీము లుభ
 యులును నరకులనుదెచ్చిన దాసును సోములును పురమునగల
 సంగతుల నేమి తెలిసికొనివచ్చిరి, ప్రజలేమనుకొనుచుండిరి తెలు
 పుడని వారుచెప్పినమాటలనువిని తామాలోచించినప్రకారమా
 రాత్రిపోవలసిన గ్రామమునుదెలిపి భైరవునితో పనుగురు పోవ
 లయుననియు, భీముడు నలుగురిని వెంటబెట్టుకొని యజమానికి
 సాయపడబోవలయుననియు తగునేర్పాటులను గావించి నంట
 వేగముగ గావించి భోజనయవశిష్టమును నీర్చుకొని కత్తులను

కథారులను బట్టకొని గుహకిరువురను కానలియుంచి యెవరితో నెనరు పోవలసినదియు తెలిపి గుహనువిడచి లోయనతిక్రమించి యరణ్యమునుదాటి రెండుతెగలుగవిడి వారువారు పోసనిస్సి యించుకొన్న వంకలకుఁ బోవుచుండిరి. భైరవుడు తననెంటన చ్చు వారలకు వారువారు చేయవలసినపనులను నియమించెను. అంతట దూరమునుండి వచ్చుచున్న బండియెట్ల మెడలకుగట్టిన గంటలమోతయు, పల్లకిమోయు బోయీల యొంకారనాడ మును సన్నగవినవచ్చుటచే పెండ్లివారెవరో తర్లిపోవుచుండిరని యెంచి భైరవుడు తనతోడివారలను హెచ్చరించి నాలుగడుగులు ముందుకునడచి వీలుగనున్న చోటను నిలిపి బండ్లువచ్చుటను కనిపెట్టుచుండెను. తొరసించినవి. చుట్టుముట్టు దోచుకొననియమించెను. భైరవుని సౌజ్ఞ తెలిసికొని పదిమంది యొక్క పట్టున బండ్లపై బడి పెట్టలనులూగి యూడువారి మెడలలోనివి దెంపుకొని పల్లకిలోనున్న వానిమెడలలోనివి యూడబీకి యరఘడియలో నాప్రదేశమునుండి మాయమైపోయిరి. కొంతదూరము పోయి పెట్టలను విడగొట్టి తమకుకావలసిన వస్తువులను బట్టలను పనికివచ్చుననితోచిన పెట్టలయందు భద్రపరచుకొని తక్కినవానినందు విడచి లేడిగుంపునలె శురుగిన బిక్కబలమును జూపి నివాసమునకు జేరుకొనిరి. మెడలను తడవి తెంపుకొనిన పట్టున సోములు దాసుతమచేతి కందినమ్ముకు గుప్తముగ జాగ్రతచేసికొనిరి. తక్కినసొత్తును బట్టలును భైరవుడు పదిలపరచవలసినచోటను భద్రపరచెను.

నలుగురిని వెంటబెట్టుకొనిపోయిన భీముడు యజమాని
 కొరకందందువెదకి యాతనిబాడతెలియక తిరిగి గుహనుచేరుకొ
 నుతలంపున బయలుదేరి యొక వోట బసచేసి యందున్న సంప
 న్నుగృహస్తుని యింటిగుట్టును దెలిసికొని యాయుంటికి కన్నము
 వేసి లోనప్రవేశించి సొత్తు నసహరింపజూచుచుండ యింటి
 యజమానిమేలుకొనిదొంగలుప్రవేశించిరని గ్రహించి వేగముగ
 పట్టాకత్తి నందుకొని వెనుకపాటునబోయి యిద్దరియాయువును
 మట్టముచేసి భీమునిపైకి నుమి కెను. అదిభీముడు తప్పించుకొని
 మిగిలిన యిరువురితోడ నొక్కదానిన వీధినిబడి పలాయన
 సూత్రమును పఠించి బ్రతుకుజీవుడాయని యుడాయించి యరి
 ణ్యముచెంతకుఁజేరి తిరిగి చూచినాడు. భీముని వ్యవసాయము
 వలన ఫలితమేమియు లేకపోవుటయెగాక నమ్మినబట్టిగవురు
 కత్తి వాత కెరయై యనువులు గోలుపోవుటకు చింతించుచు సరా
 భవమునకు లజ్జించుచు గుహను చేరుకొనెను. అంతకుముందుగ
 యజమాని తాను దోచుకొనిన పెద్దమొత్తమును పట్టించుకొని
 నచ్చియుండెను. సూర్యోదయ మయినది. గుంపు కాలకృత్య
 ములకు దీర్చుకొని విశ్రమించిరి. వంట నలుగురు వేగముగ
 పనిచేసి సిద్ధము గావించిరి. భోజనములను జేయుచు తాము
 చేసిన దండయాత్రలోగావించిన దుండగములును దోచుకొనిన
 విధానమును, పెట్టినబాధలకు ప్రజలుసహింపలేక వారిసొత్తులను
 తమకిచ్చివేసిన సంగతులను ప్రజ్ఞగఁ జెప్పుకొనుచు మధ్యమధ్య
 నవ్వుకొనుచుండ భీముడు తానువేసిన కన్నమును దానిచేగలిగిన

లాభముగ నిరువురు తమవారు తెగిపోవుటయు తన్ను చంప
 వచ్చినప్పుడు వీలులేక పలాయన మయినదియు వివరించెను.
 చచ్చినవారికై నిట్టూర్పుయినను విడువక తప్పించుకొని వచ్చిన
 శ్రీముని చాకచక్యమునకు తెలివికి మిక్కిలి సంతసించిరి. భోజ
 నానంతరము రాత్రి భారీపూజనకుఁ బ్రవించి రెండు
 గుఱములు దాటిన వెనుక లేచి వారాయడకు దోచుకొనివచ్చిన
 ధనమును నస్తువులు నొకచోట కుప్పవోసి గుంపునపనిచేయు
 వారలకు వారివారి సమర్థతనుబట్టి పంచిపెట్టిరి. ధానును సోము
 లును పంపకమున తమకు వచ్చినదానినిబట్టుకొని తామాదోసిడి
 యందు స్వంతముగ మిగుల్చుకున్నదానినిజేర్చి తమవారిని
 సంతోషింపఁజేయుటకు యజమానిసెలవునుగొని పోయిరి. జట్టంతయు
 నాలుగునాళ్ళి వేమకలతో కాలముగడిసి తెలివిగలకొందరిని
 సర్వకేషేషములతోను, బిచ్చగాండ్రవేషముతోను పోయి గ్రామ
 మాలతోని సమాచారములను, పోలీసుల ప్రియత్నములును,
 భాగ్యవంతుల యిండ్లగుట్టును, జెల్లసికొనిరమ్మ: యజమాని
 నియమించి పంపెను. నాగన్న యను వానితోమహాబలిపుర
 మునగల ప్రసాదరాయసియింట చాల ధనము మూలగు
 చున్నదని వింటిని. మనప్రియత్నము నెరవేరువో లక్షలకొలది
 విత్తనూయింట దొరికగలదు. ప్రవేశమునకు వీలుకెలసికొన
 గలిగినచో పోయి సులువుగదోచుకొని రావచ్చును. అందుకు
 తగిన మార్గమును తెలుపగలవారు మనకు గావలయును. ఆ
 యింటపనిచేయువారిని పట్టినచో కార్యము నెరవేరును. మగ

వారికిన్న నాడువాండ్రులన ననుసము చక్కగ తెలియసాధ్యమగును. దానినెనెత్తెనైననుజూచి మంచిమాటలు చెప్పి డబ్బానపెట్టి లొంగదీయఁజూడుము. ఎదురుదైనచో చీరరవికకొని యిచ్చి వస్తువులు చేయించి యిచ్చెదనని భ్రమపెట్టి తినుబడి వస్తువులు తెచ్చియిచ్చి నుచ్చికచేసి వలపుమాటలచే కులికించి దానియింటనె బసయ్యార్పించేసికొని కాసో యరకాసో చేతపెట్టి నమ్మకగ నాయుటికట్టు దెలిసికొనుము. ముసలిదైనచో దాని కనుమానము గలుగకుండ జూగ్రహింపడుము. మాటలలో పట్టి యకుము. నీగుట్టు తెలియనీయకుము. వర్తకమునకై వచ్చిన వానినెలె నటించుము. కావలసినసంగతులను తెలిసికొనపాటు పడుము చాల మెలకువతో సంపరించి నేర్పుగ కార్యమును సాధించుకొనిరమ్ము. నీను నేను బోధించవలసిన యవసరము లేదు కాని యెందుకై నను మంచిదని తెలుపుచుంటిని. రక్షక భయల చర్యలను కనుపెట్టుచు మనకన్న వార్తిపైనుంచుము. పీలుతప్పినను రహశ్యమును వెల్లడింపకుము. జూగ్రత! నేను చెప్పితిని చూడక, యెట్లునడచిన గొగుండుననితోచునో యా విధమునకు తగినయెత్తున నడువజూడుము. కావలసిన ధనమును వెంటగొనిపోమ్ము. స్రయాణమై పోమ్ము. సీచాకచక్య మిందు బయలుపడవలెను. ఇది సానుకూలముగ నెంచేరైన నీక హాయిగ నేజోలిక్కిపోక కాలము గడుపవచ్చును.

సాయంకాల సమయము. నాలుగు కానచ్చినది. ఇంటి
 యావరణాలోని రసాలపాదపములు నూతనస్పృహనులను తాల్చి
 యుంపు గులుకుచు నానందమును గూర్చుచున్నవి. శుక శారీకా
 సముదయము సమస్తశోభను వర్ణించి, మన్మథసామ్రాజ్య
 వైభవము నుద్రేకపూరితముగ వందిమాగధులకై వడి కైవా
 రము నలిపి మనోరంజకము గావించుచున్నవి. మలయానిలుండు
 కుసుమసారభమును సంగ్రహించి దశదిశలను వెదజల్లుచు సం
 చారము సలుపుచుండెను. పూవులతో నిండిన వృక్షరాజములు
 నేత్రపర్వమును గావించుచున్నవి. వడ్లకుంచలపైవ్రాలి పిచ్చు
 కలు మేత మేయుచున్నవి. పండిన ఫలములను భుజించి పక్షి
 జాలము మృదుమధుర గానమును సలుపుచున్నది. గాదుల
 చెంతగల చెట్లపై విహరించు పావురములు గుఱించుచు జత
 పిట్టలను దరుముచున్నవి. పూలచెట్లనెగట సుకుమార శరీరు
 లగు ముద్దయ లిద్దరు పూవులను గోయుచుండిరి. కమలావతి
 గులాబియందల్లను విడిచియున్న పూవుల నొనుకొనుటకై మడి
 మల నెత్తి సాగి కోయుచున్నది. పైటచెంగును పట్టుకొనుచున్న
 ముండ్లను తప్పించుకొనుచు చెట్లచుట్టును దిరిగి కావలసినన్నిటిని
 కోసి యొడినింపుకొని యలసి మొగమునుగ్రమ్మిన చిరుచెమటను
 నూతనచెగటి కరుజించి గంగాశమునగల నీటితో గడిగికొని
 చెట్టు మొదటనున్న తిన్నెపై పూలయొడిని దులిపి చతికిలబడి

నది. లీలావతి బాజులను గోసి, వసుళములనేరి, మందారములను చిదిమి, యొడినిండించుకొనివచ్చి కమలావతి యానీనురావై యున్న తిన్నెకడకువచ్చి పూవులనందు జోసి కమలకెదురుగ గూర్చున్నది. పూవులనన్నింటిని వారు సమముగ పంచుకొనిరి. లీలావతి యరటివారను గొనివచ్చి సన్నముగచీరి వసుళములను మాలగ గుచ్చుచున్నది. కమలావతికది నచ్చలేదు. తననొక పువ్వుల నొడినిమకొని దారముతో మాలను నిర్మించెదనని బయలుదేరి చనినది. లీలావతి గుచ్చినదిడను పూర్తిగావించి బాజులను రెండవదండగ గట్టుచున్నది. గులాబిపూవులను గుత్తిగి గట్టి బాజిధండకు నాయకముగ నుంచినది. దండలురెండును చేతికి దగిలించుకొని లేచి నిలచినది. విజయుడు కమత గాండ్రచే పట్టించుకొనివచ్చిన ధాన్యమును గాదియందు పోయించి నూతి వద్దకువచ్చి కాళ్లు చేతులు మొగము గమగొని పైబట్టతో తునుచుకొనుచు తననొకకే మానుచు నిలిచియున్న లీలకుగని పొద్దుపోయినను లోనికి జనక యిందే నిలచియుంటివేమి యని అడుగెడు. అదివిని యాముద్దరు ముసిముసినగవు మోమున జెంగలింప మెల్లమెల్లన నానని చెంగటకరిగి విజయా! యని తన మనమునగల యభిలాష నతనికి దెలుపనెంచి సహజముగు సిగ్గు పెంపున జెప్పజాలక మానమునహించి నిలచినది, విజయుడు పిలచిన సంగతిని దెలుపకయుండుటకు కారణమేమియాయని సంతయుచి లీలా! చెప్పదలచినదేమి ము యూచివేసి యూరకుంటి వేమి. భయపడవలదు. తెలుపుము. ప్రతాపునిగూర్చి వినియు

టివా. నాకడ సచియింప నేలభయపడియెదవు. నిన్నదాని దాచక తెలుపుము.

లీలా—అదికాదు. నామనము నొకకోరిక విడువక వీడించుచున్నది. దానిని నీకు డెలుప సాహసము చాలకున్నది. తెలిపిన నిరాకరించెద నేమో చూచుచు నెదురుకూడ కలుగుచున్నది.

విజ—భయమేల తెలియఁబలుకుము. న్యాయమైన సంగతియైనచో నేనేల నిరాకరించెదను. ఎందుకు నీ కీ సందేహము కలిగినది. నాయందు నమ్మకములేదా?

లీలా—అడువాండ్రకు సిగ్గు సహజముగదా? అందుచే నెనుదీయుచున్నది నామనసు.

విజ—చల్లకై చనుదెంచి ముంతదాచిన ప్రయోజన ముండదనుసంగతి నీవెఱుంగినిదికాదు. చెప్పదలచినదేదియో పొందునీక సిగ్గాకరించనని నాచే యొప్పించఁ జూచుచుంటివి. అందుచే నీవు చెప్పదలచినదానియందు విపరీతిముండుననుకొనుట కవకాశమిచ్చుచున్నది. నీవెల్లప్పునాకుఁ డెలుపకుండ నిరాకరించనని పలుకజాలను.

లీలా—వి...జ...య ఈడిండ నీమెడయందు వేయ నలెనని కోరుచుంటిని దానికి నీననుమతింపనలయును.

విజ—శ్రమపడికూర్చిన దండ యెదుల కొనగనేల, నీ యంతట నీవు మెడను ధరించుట మేలుగాదా.

లీలా—దండయొకటి యనుకొంటిసిగాఁబోలు రెండు

గలవు. అందొకటి నీకును దొండవది నాకునని నిర్మించియుంటిని.

విజ—నీవు నాకు దండవేయుటవలన కలుగు ప్రయోజనమేమి. నాచేతికిముక్కు నేను వేసికొందును.

లీలా—నీచుట్టట నీవుధరించుకొనుటకు గాని నాయం తట నేనుధరించుకొనుటకు గాని యీదండలు కూర్పబడి యుండలేదు. నేను నీ మడను నీవు నామడను వేసికొనుటకై చేయబడినవి. నే నీవిషయమును దెలిపిన నిరాకరింతువని తెలిసిగోయి యుట్లంటిని.

విజ—నీయుద్దేశము నాకిప్పుడు తేటతెల్లమయినది. మనమిరువుర మొకరినొకరు విడిచికొనినట్లు దండలు వేసికొన నొనరుచుంటిని, అదియెట్లు నెరవేరును. దానివలన లాభమేమి.

లీలా—నీననుమతించినచో నెరవేరగలదు. దానివలన గలుగు లాభమాజన్మాంతము సుఖముగ జీవించుటయే.

విజ—నే నొప్పుకొందు ననుకొందము. జయదేవమహాశయు డిష్టపడవలయునుగాదా అటయును కొనసాగుననుకొందము. ఒకరినాశ్రయించి బ్రతుకనున్ననన్ను చేపట్టుటవలన నీముద్దుముచ్చటలెట్లు తీరగలవు. మంచిసంసారినిచూచి నిన్నొసంగవలయునను తలంపు యజమానికియున్నచో నన్ను పరిణయమాడ నతడొప్పుకొనునా? భాగ్యవంతుడు నిన్ను చేపట్టిన నీసాఖ్యమునకు మేరయుండదు. ఈనీతలంపు సహేతుకమయినది కాదను నమ్మికచే నామనస్సు నీకోరిక నెరవేర్చనియ్యకొనుటలేదు.

శ్రీలా—విజయా! నామాటవినుము. జయదేవునకట్టి తలంపున్నను నేననుమతింపనని తెలిపినచో బలవంతపు బ్రాహ్మణార్థముగ నన్నంటగట్ట ప్రమత్నించునంతటి విరసత్వమాయ నకడ నున్నదందువా! నీయందాయనకసూయకలదా! నకల సద్గుణ సాపన్నుండవగు నిన్నుమించిన మంచివానిని దెచ్చి నాకు సమకూర్చగలఁడా! కల్ల! కల్ల!

విజ—యోగ్యుడగు ధనవంతుని వెదకి పెండ్లియాడు మనిన నాయనమాట జనదాట నాహసించెదవా! ఇంతకాలము నుండియు కడుపునగన్నవారికన్న నెక్కుడుగఁ జూచి యాదరించు పాలకతండ్రిమాట నిరసింపనెంచినచో లోకులేమందురు. నీకది భావ్యముగ కనిపించుచున్నదా? చాలు! చాలు! ఇప్పటి తలంపీలాగున కలిగినను నావలన కలుగగలదని నీవు తలంచు చుండుసుఖము దూరమైనచో నపుడు పరితాపమునకు పాలు గావలసివచ్చును. తొందరపడఁబోకుము. నావకాశముగ యోచించుకొనుము. ఇట్లుచేటి కార్యములను చేయుటకు ముందు బాగుగ నాలోచింపవలసియుండును. లోకానుభవముచాలని బాలవగుటచే మూలముదెలియని కోరికకు పాలగుచుంటివని యెంచుకొనుము. నాకున్నస్థితియు, నావలనకలుగఁ బోవుసుఖమును, ముందు నిర్ధారణచేసికొమ్ము.

శ్రీలా—నీసంగతి తెలియక కాని. స్థితిగతుల నెఱుంగక కాని, నిన్ను ప్రేమించియుండలేదు. నీగుణసంపత్తియు, నీరుజ వర్తనమును, పిన్ననాటనుండియు తెలిసియున్న దాననగుటచే

నామనమున నీచెట్టబట్టి సుఖించు తరుణమెప్పుడబ్బునాయని యుర్విభూరుచుందును. స్త్రీజనసహజమగు సిగ్గును దూరము గావించి కోరికను నీముందు వెల్లడింప పురికొల్పినదగునానిర్మలపు ప్రేమప్రభావమును గుర్తింపలేక నాయాశను నిరాశగఁ జేయఁబూచుచుంటిని. నీకదితగదు. ఏశ్వంగారవతికై నను నీమనమునర్పించి యుంటివేని తెలియబలుకుము నిన్నస్పృహ నన్ను చేపట్టమని కోరను. నీవు ప్రేమించిన యన్నులమిన్న నీసొంపు నకిమ్మకొనిననరియె. లేకున్నచో నేభోయి యామానినీమన నీయందు బద్ధానురాగయగునట్లుచేసి నీకు పరిణయము గావించి బాంధవడియెదను. మున్మాటికినమ్ముము. దాచకుము. అట్టి లేనిదో యననసరముగ నాయనురాగమున కానకట్టుగట్టకుము. ఆదరపూర్వకముగ కావలెనని కోరుచున్న లేమరు విడనాడి, నీవెవ్వరిని ప్రేమించియుండనప్పుడు, మంచిదియె, చెడ్డదియె తెలియుని మానననిని చేపట్టనెంచునీతలపును నేనేమని తలంప వలయురో చాలు నోపుటలేదు. నాయంతట నేను పొగడుకొనుట తప్పకును. నీనిరసనము తలపచేయనలసినదైనది. గుణచంఢురాలుచుగానా? దూపవంతు గాఢునుగానా? నీయందీలోకము గలదుగాన చేపట్టఁ దలంపులేకని నిరూపింపుము. నిన్ను పెండ్లి యాడుటయె, యదిజరుగనినాడు జన్మాంతము కన్యగనెయుంకి కాలము గడుపుటయె, తిప్ప మూడవమాట తలపెట్టఁజాలను. ఇది నామనోనిశ్చయమని ప్రతిజ్ఞ చేయుచుంటిని వినుము.

విజ—నీసాహసము నన్నాశ్చర్యమున ముంచిచేయు

చున్నది. నీమనోబలము మెచ్చుకొనదగినదగును. నీకాసురుని
మువలన సుఖలోపమువాటిల్లునను సంశయము నన్ను పీడించు
చున్నది. నీప్రతిజ్ఞ నాకొకశాపముగ పరిణమించి చుట్టుకొన
నున్నది. దీనికై పూనుకొనుము మేలగునను తలంపు మనమున
జనింపకున్నది. ధైర్యము హరిపోవుచున్నది. సమాధానమొసంగుటకు
మాటలు తొణకకున్నవి. నన్ను భయమనుభూతమార
హించి కలనరొప్పుచున్నది. నాయునికి భీతిని యాపాదించజేయు
చున్నది. గుండెదడదడలాడుచున్నది. స్థిమితముగ మఱియొక
సారి యోచించి చూడుమని మాత్రమునవచింపగలిగితిని. నిందిం
ప పాలుపడకుము. సాహసమువలదు పోయివచ్చెదనని మతి
మాలిన వానివలె కదలిపోయెను.

లీలావతి విజయునకును తనకునుజరిగిన ప్రశోత్తరమాల
నొకదానివెనుక నొకదానిని విమర్శనాపూర్వముగ చర్చించి
చర్చించి, తనకోరికను విజయుడు నిరాకరించుటకాతండు చెప్పిన
కారణములను తరచితరచి, యాతనిజంతునకుఁ గలకారణములు
సహేతుకములైనవికావని స్థిరపరచుకొని, యేలనాతలంపును
వెల్లడించి బేర్పనైతిని. “ననిత తనతతావలచిరచ్చిన చుల్కన
గాడె యేరికిన్” యనుసామ్యము నాయెడ సార్థకమగునట్లు
చేయసాహసించినాడు. ప్రేమయు దెలిసినాడు. నాప్రశ్నములకు
సరియగు సమాధాన మొసంగబడలేదు. మనసన్యకాంత కర్పించె
ననుకొనుట కవకాశములేదు. ఏటి కలదావిధానమున విము
ఖత్వముగ ప్రసంగించినాడు. ఇంగిత మెఱుంగని మూఢుడా!

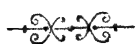
చాడు. నివేచనాపరుకౌను. ఎంత నిపుణతతో గ్రహింతమన్నను నాబుద్ధికాతని తలంపునగల భావము గోచరించుటలేదు. నిలువ నీడ లేనిబీదతనమున నేవిధముననీమెనుపోషింపగలను. నిర్ధనుడనగు నన్నీ మెనరించి యేమిసుఖమచుభవింప గలదనుకొనియుండనోపు నాయుండేదియైన లోపమతడు కనిపెట్టెననుట కానిషయమునునే తలపెట్టినప్పుడు నాకువివరించి చూపకయుండునా? నేను తరచి యుడిగినప్పుడు నిజమిదియని తెలుపుట కేల మొగమాటపడును. బీదలు పౌఖ్యపడలేరని యాతని భావమనుకొనియెదను లోకమున ధనికులేగాని బీదలు సుఖమచుభవించు చుండుటలేదా? బీదలకు సుఖమేకలుగదా! ఏమితలంపిది. పొరబడుచున్నాడు. నాతలంపు వినినాడు నేటికి గాకున్న రేపటికైనను సరియే యని పించలేకపోను. “కిసికించి తరస పూరముఁజిలికించికటాక్షవిక్ష... ..” యను సామెత గలదుగదా! నాకోరిక న్యాయమైనది గాదనఁజాలడు. నాలోపములనుజూపి నిరసింపలేదు. యజమాని వినిన నిది తప్పుగాదలండు. మించిపోయినదిలేదు. తననాదము తప్పని యశఁడె తెలిసికొని దారికి రాగలడనుకొనుచు లోనికిఁ జనియెను.

విజయుఁడు రసోన్మాదమునకు నశేమయినాడు. తలంపులతో తారితారి, యూహాప్రపంచమున నూగియూగి, మన్మదోద్రేకమున మైమరచి, బుద్ధిబలము మందగింప, కోరికపరంపరలు చెలరేగ, భావాంబరమున సంచారము సలిపినలిపి నిలువదగిన యాధారముగానమి మనము తన్మయత్వమును పొందినది.

పరధ్యాన్నము బలసినది. పిలిచిన పలుకుల జాగ్రత్తగనబడు లేదు. తల్లి భోజనమునకు రమ్మని పిలిచినది. వినిపించలేదు. చెంతకువచ్చి వీపునదట్టినది. ఉలికిపడి వెళ్ళిచూపు చూచి యెందుకనెను. భోజనమక్కరలేదా! ప్రాణహానినది. సర్దుకొనలేను. త్వరపడుమనినది. ప్రసంచమునబడి స్థిమితములేని మనసుతో వడ్డించినవి దెలియకనే భోజనముగావించి షడకటిలకకి చేరి పక్కపై నొరిగినాడు. నిదురనచ్చుటలేదు. లేచి పచారు చేయుచు లీలపలికిన పలుకులను జ్ఞాపకమునకు దెచ్చుకొని నాయందెంత ప్రేమగలిగియున్నది. నిర్మలమై, కోమలమైన భావానురాగమును వెల్లడింపగనే నలదల వాించి కుసపు పలుకుల కామె హృదయమెంత పరిణాపము నొందినదో తెలియవశముగాదు. నాకామెను చేపట్టుటలోగిలబాధ మిక్కుటముగ గన్తుపించుటచే యాతరుణమున నట్లంటిని గాని యామెపై నలపులేకగాదు, నన్నామె పరిణయమాడునని వినిన జనుదేవుడును మారుబలుకుననుకొనను. అతఁడీమెను సంపన్నున కెననికేనియు నొనగూర్చునెంచిన్నట్లు కనబడదు. ఆమెను చేపట్టిన సుఖమనుభవింపనగునుగాని యీముసలివాని ఘటము కాస్తయు గుఱుక్కుమనినచో ప్రతాపుడు మాకుద్వాసము చెప్పకమానడు. నాడు మాగతి యెటుమారునో చెప్పలేను. నాతల్లి కతనియందు మిక్కుటమగు ప్రేమగలదు. అందులకొడు మమ్మాదరింపక మానడనుకొనవీలులేదు ధనవంతుల చిత్తములు చలచత్తముతో నూగులాడుచుండును. సజ్జనుడుగాడు. తుంటరులతో సహవా

నము. దయయను పదమున కతని మనమున తావులేదు. త్రాగు బోతుతనములవాళ్లు సదని వినవచ్చుచున్నది. బ్రతుకలేకపోము గాని పరిస్థితిమాట మీ విధముననున్నది. నాయనసర మా పట్టుబడునకు లేకపోలేదు. ప్రతాపుశీర్షాస్థి పాడుచేయక మిగిల్చినవాటిముచ్చట. అనురాగపూరితములైన లీలపలుకు లమృత ప్రాయముగనుండి యానందమున ముంచుచున్నవి. ఆమృదుమధుర వాక్కులలోనిసాంపు, భావము వెల్లడించుట లోని గంభీరము, కోరిక వినరించుపట్టునగల మార్దవము, స్వభావముతోగూడినసిగ్గు, ప్రేమతో మిళితమైనయవేక్ష, అవయవ శృంగారముతోగూడిన రూపము, ఉంగరములవలె చుట్టుకొని నొసలిపై గునిసియాడు ముంగురులు, ఆసక్తితోగూడిన చూపులు, కండ్లకుగట్టిన్నుండి మనమును గలంచుచున్నవి. ఓహో యామానినీమణిసడనడి గుణగౌరవమునకు వన్నెపెట్టుచున్నది. తల చుకొనిన కొలదిని మనోవేదనను పెంపుచేయుచునె యుండు ను చాలరాత్రిగడచిపోయిన సూచన గవాక్షమునుండి కనుపించు నక్షత్రములు తెలుపుచున్నవని పక్కపై నొరిగి పొరలిపొరలి కలతనిదురలో లీల చెంగటి కరుదించి కొగలించినట్లు భావించి బయలు కవుగలించి రిచ్చవడిచూచి యామెలేమిచే నదికలయని తెలిసి నిట్కూర్పు విడచి కుదిరి నిదురఁబోయెను.

సుందర్య శౌమలభర్త. మునలివాడు. చిన్నతనమున గజేకారిగ తిరిగినవాడు. కుటుంబపోషణకు పాటపడగలనయను మల్లినది. జీవనాధారమునకు తమలపాకులు, చుట్టలు, బీజీలు, సిగరెట్లనమ్ము దుకాణముకలదు. వీరికి మోహినియను కుమార్తెగలదు. ఈమె తరుచు దుకాణముపై గూర్చుండి యమ్ముచుండును. ఈముగ్గురకును కాలము గడుపుకొనదగిన రాబడి దుకాణమునలనరాదు. సారాయము రహశ్యముగ నమ్ముచుందురు. సుందర్యయింట జూదమాడుటకు తగిన యేర్పాటు గావించినాడు. శౌమల సుందర్యఛేసికొన్న పెండ్లముకాదు. ఈమె సంపాదనయందు చాల తెలివితేటలుగలది. తార్పుడు వ్యాపారమునందు నేర్పరి. కోడలవద్దకొని యత్తగారికమ్మగల చతుర. వీటివలననే వీరి కుటుంబపోషణము జరుగుచున్నది. ఈయింటికి పదుగురుచేరి పేకాటా, జూదము యాడుచుందురు. వందలకొలది రూపాయలపై గెలుపోటములు జరుగుచుండును. రాత్రిం బగళ్లు విరామములేకుండ యాటలాడుచుందురు. నిషాచేసెడివారుకూడి యాడునప్పుడు చేతులుకలిపి జుట్లు పట్టుకొనుటయు నప్పుడప్పుడు జరుగుచుండును. సుందర్య యట్టి సమయములయందు న్యాయాధికారియై తీర్పులు చెప్పుచుండును. సంవత్సరాదిపండుగ నాలుగురోజులున్నది. ప్యాకాటమంచిజోరుగ జరుగుచున్నది. ఓడినవారు గుడ్డలను దులుపు

కొని పోవువారుకొందరు, గెలుపు సంపాదించుటకై తిరుగ నాడను డబ్బుతెచ్చుటకు వెళ్ళువారు కొందరుగనుండిరి. మిగిలినవారితో కొత్తగనచ్చిన వారాడుచుండిరి. ప్యాకాట సామాన్యమయినదికాదు. ఇదియొక నిషా. దీనికి పాలుపడినవాడు విడిచడలేదు. పెద్దమొత్తములు కాపుపెట్టి యాడు జట్టు పోగెనది. “దాడదిస్తాను” కొందరు. “డంకాపలాసకొందరు యాడుచుండిరి. రెండవయాట నాడువారిలో ప్రతాపుడు కలడు. ముందుగ రెండుమూడుపందెములు ప్రతాపునకు గెలుపువచ్చినవి. మంచిహుషారుగ నాడుచున్నాడు ప్రతాపుడు. కాపుపెట్టు సొమ్ము నూర్లలోపడినది. ప్రతాపు షోడిపోవ మొదలుపెట్టి నాడు. ముక్కపడుటలేదు. గెలిచినదిపోయినది. తెచ్చినది పోయినది. అప్పుచేసినాడు. అదియు దాచిపెట్టినది. కంగారువచ్చినది. పంతము హెచ్చినది. పెగ్గొకటి తగిలించినాడు. ఘాటయినచుట్ట కాల్చినాడు. ఒకటిరెండాటలలో నప్పుతీరిపోవలెనని పెద్దమొత్తమును కాపుపెట్టినాడు. రెండుపందలు వచ్చినవి. నాలుగుపందలుపెట్టి ముక్కలువేసినాడు. పోయినవి. భాగ్యవంతునికొడుకగుటచే యప్పుపుట్టుట కడ్డులేదు. గెలిచినవారు కానలసినసొమ్మడుగుట తడవుగ నప్పిచ్చుచుండిరి. ఓడిన కొలదిని పట్టుదలబలమయినది. పెద్దమొత్తము కాపుపెట్టి గెలిచినవో పుచ్చుకున్న యప్పుతీరునని యాడుచుండెను. నాలుగైదు గెలుపులువచ్చినవి. అప్పుతీరుటకు చాలినవికావు. వచ్చినదంతయు కాపుపెట్టినాడు. పోయినది. తుదకు రెండువేలు

బాకీపడినాడు. “డంకాపలాసే” — “కొంపకలాసే” యని యీ యూటకు వేరు. అందుకు సందేహములేనియూట. ఆసామెతకు తగినట్లప్పుచేయి చినది. తీర్పుసాధన మట్లని యయ్యగానికి బెంగకలిగినది. తండ్రిసడిగిన కోపపడును. అప్పిచ్చినవారు తేతెమ్మని వీకుచుండిరి. డబ్బునచ్చు సాధనములేదు. తండ్రినడుగ నిశ్చయించినాడు. దిగులు కలిగినది. దిటముగ నుండుటకై మరికొంత సాధనమును త్రాగినాడు. తలకెక్కనది. మతి తప్పినది. చాపపై పరుండి నిదురించినాడు. శ్యామల యెలులైనను మోహినిని ప్రతాపునకు కూర్చనతనను తలంపు. అందుకై సమయము చిక్కినప్పుడెల్లను ప్రతాపుని చెంగటకు మోహినిని పంపుచుండును. తప్పదాగిపడియుండుటచే కనిపెట్టుకొనియుండ కూతురును నియమించినది. తల్లి మోహినికి డబ్బుగలవాడు., యవ్వనుడు, రూపనంతుడు, రుచిమతిగిన విడువలేడు. టక్క టమారములను చూపి వలగో వేసికొమ్ము, కానలసినంత డబ్బు లాగవచ్చునని బోధించినది. మోహినికి కూడ ప్రతాపునియందు మోహముకలిగినది. తల్లిమాటలందుకు దోహదము చేసినవి. ఎలులైన నతనిసొంది తీరవలెననెడి కోర్కె బలమైనది. అందుచే తల్లినియమించుట తడవుగ తన మక్కువతీర్చుకొను తలంపు నూతగాగ మనసుద్రేకించి ప్రేరేపించుటచే, తన యవ్వనపురూపమున కాతడు కామించి, చేసెడి సవర్యకు ముదమంది, వలచి యేలుకొనుటకు వీలగు వడపున నాతని చెంగట సంచరించుచు, తల్లినేర్చిన వగలాడితనమును

జూపుచు, నప్పుటప్పుట తొలమేనాత్మనికీ తాకుచుచు, కలుకు
గుబ్బలు పొంకమునుగని యూటలుగారుటప్పునై మైట బానవిడిచి
నవరి చుకొనుచు ముక్కునగొలుగునట్లు కేయని మూటలూపచు,
నది గూచకములాడి నర్చించుచు, యూతని
మచుచు మారగొనుచుండెను. పడియున్నవాని
కంపచారముగ విసరుచుండి, పీచినప్పుడు మొగముకడుగుల
నీర్లును, దాహముతెచ్చియుచ్చి, నొసుకొకేగిన్నప్పుడు నోటివా
నన కనుపించుచుటగు తొలులము పమగించినది. ఇటు
వారి కగాని ప్రతిదినముచుచ్చి ప్రతాపుడు మోహరితో
ముచ్చటలాడుచు కాలముగడుపుట కలనాగా పడినాడు.
వ్యాయా కటి చాలనంతోషదామకము. పశి నలనుబట్టెడి
పాదేపోలనని నిశ్చయించుకొన్నది. కొదనతీరచని యాశపడ్డది
శ్శిలు బంగారముగులని పొంగినది, మోహని ప్రతాపుని తన
నొకక లాగినది. బడితోనేర్చుకొని లావించువాని చనువునకు
పాలుపరిచినది. నలపుభయలల నుపరిచినది. పనుపనికిమును
నది. నరసములకు సాగించినది మొలనడకల ను యూరమున
కుప్పొంగి, పట్టరానితమకముచుకు పాలుపడి, శ్శంగారచేట్టలకు
పొక్కి, కొగిలినుఖుమాన కానక్తజెంది, నుఖపొగనశ్యమునకు
లోనయిపోయినాడు ప్రతాపుడు. మోహనితోరికల గీర్ప
సాగించినాడు, చీరలుగూత దీర్చుకొన్నది. ఉల్లాసముగ చెంత
జేర్చి ముద్దులముచ్చట తీర్చుచున్నాడు ప్రతాపుడు. నగల
వాంఛను దెలిపి గొనిపోజేరి మునుపనవేసి పక్షము వక్షముచ

జేర్చి యదిమినది మోహిని. మోహలోద్రేకమున మన్మథ సామ్రాజ్యమున పట్టాభిషిక్తుడైనాడు ప్రతాపుడు. హాయి తారకమంటినది. మోహిని యలంకారిణీభివ్యయై యపర మోహినియైనది. ప్రతాపునికి నాటికి నాడు జూదమునగలిగిన నష్ట ముప్పుపాలు గావించినది. అప్పులవారిబాధ యధికమైనది. ఇంట సొమ్ము చేజిక్కుటలేదు. నెలువలకు రావలెననినను నిలులేదు స్వేచ్ఛపోయినది. చేతసొమ్ముగనబడదు. యోచన యధిక మయినది. తనతోడివారు కొందరు జతపడినారు. సంపాదనకు మార్గమువెతుక మొనలుపెట్టినారు. ఆలోచనాఫలితముగ దేలి నది దోపిడి. దానికి తగినజబ్బు కుదిర్చినారు. దాగుటకు ధనము దాచుటకు తగిన నెలవు వెతుక బయలుదేరినారు. పర్యవసాని ముసగల లోయలో యనుకూలమైన గుహను చూచి నివాస యోగ్యముగ బాగుచేసినారు. కావలసిన నాధనములను సమ కూర్చుకొనిరి. గుట్టములను సంపాదించిరి. నౌఖరులను నియ మించిరి. అందాదు టానులను గుదురుపరిచిరి. దోపుషులు, కన్నములు ప్రారంభించిరి. నచ్చినధనము తమ ఖర్చులు పోను జూదమునకై చేసిన యప్పులను తీర్చివేసిరి. మోహినికి ప్రతాపుని విడచి మూడుట కష్టముగనున్నది. అతనితో మీరెచ్చట నుందురో నేను నచ్చటనేయుండును వెంటబెట్టుకొని పొడవినది. నీవందుండులేనని తెలిసినాడు. నీతోడిదే లోకమనినది, మే మొసరించుచున్న కార్యమునకు నీయునికి సనికరాదని తెలిపినాడు. అపాయము తటస్థించును. తిండికూడదొరుకుట కష్టము

పస్తుండవలసినప్పుడు. క్రూరమృగములు తిరుగుచోటు. నీవం
దుండలేవు. నామాటలచుము. సుఖముగనుండు పాణిమునకు
దుఃఖముచు చేరజేసె నేల తెచ్చిపెట్టికుందువు ఈపట్టువిడుపుము
సనేమిరా నేచురాక మాననన్నది. ఏమైననునరే నీతోకలసి
యుండవలెనన్నది. ఈముప్పుచెల్లించుచున్నది. సరే స్రయోణము
కమ్మనెను. వెంటనే తయారైనది. బయలుదేరి యూరివెలుప
లికి రమ్ము. అందునేను సిద్ధముగనుండునని వెడలిపోయి గుట్ట
మును సిద్ధముచేసియుంచినాడు. మోహిని రాత్రి స్థూమున్నర
రాత్రివేళ బయలుదేరిపోయి ప్రతాపుని గలసికొన్నది. నచ్చిన
దానిని గుట్టముపై నెక్కించి తానుగూడ యెక్కి వేగముగ
నడిపించుకొని యడవినిబడిపోయి గుహనుచేరిరి. జట్టునకు ప్రతా
పుడు యజమాని. మోహిని ప్రతాపుని వలచినచ్చినన్నెలాడి
పకమంత్రపురి నరములపై వుండువంటిది. చేతకానియధికారి
ము చీవాట్లకు మూలమైనది. తెచ్చిపెట్టుకొనబోవు గౌరవము
ముగ్గు దక్కనిది. గుహకు నూర్జహ్ననది మోహిని.
నాయకుడు మగడన్న బడాయి. పొంగిపాటు. దురుసుతనము
ముదిరినవి. నాయకురాలితనము సాగించుచున్నది. జట్టుకు కష్ట
ముగ లేకపోలేదు. భైరవునకు మోహినిపై భ్రాంతికలిగినది.
భీమునకు దానియేలుబడివలన ననన్యము కలిగినది. మోహి
నికి భీమునిపై కోపము. జట్టుప్రభావము చక్కగ సాగుచున్నది.
చాలధనము దోపుడివలన సంపాదించినారు. వేడుకలు, ప్యా
కాట, వింగులు, కులాసాగా యనుభవించుచుండిరి. ఏమూల

కన్నము పొరునాదాని యానో కనువారు బహుబేరి .
 ఊళ్ళవెంటబడ బాగ్యచతులయిండ్ల సహాహా నువేగు పోచ్చి
 సవారిమాటలను విని, చేయకొనిన ప్రయత్నములను కేయు
 చుండిరి. సమ్మించు మోసముచేయుట, కన్నమువేయుట,
 దారులు కొట్టటం, యిండ్లుదోచుకొనుట మొనలగు పనులయల
 దారిపేరిసవారుగ తయారైరి. పట్టుబడిన ండ చాల ధనమును
 సంపాదింి. సామగ్గిననుండి, వేడుకలక్కిన కొంతవెళ్ళి
 పోవుచున్నది. సాయము సంపాదన దీదీలగాను సరిపోనట్లు
 సంపాదించినది సామాయమునకు, తనతనభిర్నులకు చెల్లుచు
 న్నది. ఏనాటికానా స పరిగడపుపూర్ణపై బడటం. బొడ్డులొనుగు
 దోచుకొనుట, ప్రిజలను శాధించుట, యిల్లుగాల్పుట బాహ
 లముగ జరుగుచున్నది. బోకము పిరవాళ్ళు కట్టుకొనిపట్టుకొని
 పోవుచున్నది. ప్రజలెక్కడచొచ్చినను పోగొడవ కామాయగా
 గాధచలె పెళ్ళకొనుకొండిరి. పోలీసుల కలుగడి హెచ్చినది.
 అధికారుల గద్దెంపులను గానాశ్చిపోవుచున్నారు. పట్టుకొను
 ప్రయత్నమున శ్రమపడుచున్నారు.

జయదేవుడు భక్తిని చూడగా యందు పడకకుర్చీలో పరుండియుండెను. కొంత కాలము జనుడొకఁడు దొంగనున్న వీధి మున నాసీనురాలై నది. జనమునందు జూచి తాడి! చల్లనిగాలి పీచుచున్నది. వింతమింకలగు లావుచెల్ల నచనవూపు చిగురులతో యందములగు వినుచున్నది. శకుంతలానము సంతారమును సలుపుచు, మరొకరములగు రుతములను జేయుచు వీనులకు విందుగొలుపుచున్నవి. వివిధములగు శుని మములు వికళించి హాయిగొలుపు సువాసనలగు చెడజల్లు నున్నవి. సమస్తమును చూడవేడుకగనుండి సుఖోపమును గలిగింపజాలియుండినను నీవు శాంతిసుఖము ననుభవించుచున్నట్టు గనుపట్టుటలేదు. కారణము గనజాలకుండునీ నీమనమున గల విచారము మొగమున తొండమించుచున్నది. మనకేలోపమునులేదు. గౌరవప్రస్థులు తిగతరములనుండి వచ్చుచున్నవి. పేగు ప్రభాస్మయుగల శుభములను పనుకురి కాశ్రయమనసం గారము. పాడిపూటలగు, దాచకర్మములగు, బీదసాదలకు, నిగుగుసారుగులకు, నాచునుపత్తికి స్థానమై, యుపకారముల కాలవాలమై, యలరారుచుండును. చదువుకొను బాలురెందరో నీవలన నాదరింపబడుచుందురు. సమస్త శాఖ్యములు గలిగి యుదారుడవై యున్న నిన్ను సుఖమునకు దూరము గావించుచున్న విచారమేదియో పాలుపోవుటలేదు. మాజన

నిక్త విచారించుచుంటివా! భగవంతునికే చేయబడినదానిన కెవరేమిచేయగలరు. అది జరిగి చాలకాలమైనది, విచారముం డకపోదు దిగమ్రింగవలెను కాని యిట్లుండుటన్యాయమా? నీకు ధైర్యముచెప్ప పాటుపడనవసరములేదు వయోవృద్ధువు. లోకా నుభవముకల వాడవు. నీకు తెలియనిదేమున్నది.

తల్లీ! నీకు నేమని వచియింపను. మీజనని గెలిచిన విచారము నాటికినాడు నన్నగిల్లుచునే యున్నది. నీవు వచించి నట్లు కుటుంబమునకు లోటేమియులేదు. అన్నియు బాగుగనే యున్నవి. కుటుంబమున కుత్తరవాదికావలసినవాడు సుతుఁడు. పాడు కులగౌరవము కాపాడదగినవాడుగనుండి, గూముగ నంద రించుచు సంతోషము గూర్చజాలినవాడుగ నుండవలెను. అప్పు డుగాదా మేలుగనుండును. అది లేనినాడు తృప్తిక విచారము గాక సుఖమెట్లవడును. నీయన్న ప్రతాపకట్టి యోగ్యమగు నడవడి పట్టువడలేదు. పెంకెతనమునకు పేరుపడినాడు. దుర్మార్గమునకు దాసుడయినాడు. ఇంటగలవారెన్న నసూరు. నా యందు గౌరవభావములేదు. మంచిజెప్పిన గ్రహించు తెలివి గినబడదు. తనబాగు తనకుఁ దెలియదు. వివేకములేదు. వినయమెఱుంగదు. సౌజన్యత గానరాదు. విజయునిచూడు ఆతెలివిలేటలు. ఆనేర్పరితనము, ఆచాకచక్రము, చూడ ముద్దు గొలుపుచుండును. కన్నవారిని మిమ్ముభయులను రెండునేత్రములుగ భావించి కరుణ గిప్పుకొనుచుండును. నీసవర్యవలన మాయమ్మలేని లోపము నాకగుపించుటలేదు. మనచే పెంప

బడుచున్న లీలమును గుణసంపత్తి కలదై నీకు నీడనలె సంచరిం
చుచుండును. అది నాకానందదాయకమై నేత్రపర్వముగ నుం
డును. మన వ్యవసాయపుఁ బనుల నతిశ్రద్ధతో జూచుటయె
గాక సకల కార్యములును సమయాచుకూలముగ నెరవేర్చు
చుండు విజయుని తోడ్పాటున కలరుమంతులు. విజయె; కులదీ
పకుండు కాదగిన కుష్టదుమాత్రము వట్టిసురకగ తిమ్మనైనాడు.
పరువునుతిమూదలఁ బాడుచేయుచున్నాడు. తుంటరితనము,
తంటూరు, తన్నులాటలు నాటికినాడు పెచ్చుపెరిగి యింటిపై
గాయనేసి వీపాగ్గు ప్రజ్ఞ సుపాదించినాడు. అసక్యించుకొనిన
లక్ష్మీముచేయడు మందలింపులను పాటిగనూడడు. చీవాట్లకుఁ
డంకడు. పోకిరిలజత మానడు. అన్నియు తగవులాటలె. శిక్షిం
పఁబోయిన చేతికందడు. తిండికైన నెప్పుడు వచ్చిపోవునొ
తెలియదు. విజయుని మాతయగు రాధ కాతనియం దాదరము
మొందు. వానిపను లామెకు హితవుగనుండును. కోపవడినను,
బెదరించినను, వానికండగయుండి వెరుక వేసికొనివచ్చును. పల్లెత్తు
మాట మనసీయను. తల్లి లేనికతమువనొ, చిన్న ప్పటిచుండియు
పెంచిన కారణముననొ యభిమానము పెంపుననొ యాతని పక్ష
మున నిలుచును. ఒక్కగాని యొక్కడు. నాకా వయసుమళ్ళి
నది. వానికి యింటికి యజనూనిగనుండి పరులను చూచుకొను
వయసు వచ్చినది. ఏమిలాభము. మంచితన మెఱుంగడు. వ్యవ
హారమును చక్కబెట్టుకొను నేర్పు సూన్యము. పాడుపనుల
కలవాటుపడిన తుంటరి. ఇంటిపట్టిన నుండడు. చిన్నతనమున

నాగడముగ పెరిగినను పెద్దవాడైన నెనుక బుద్ధి తెచ్చుకొనడా
యనుకొంటిని. నాతలంపు తారుమార్చినది. మంచిగ నడచుకొని
బాగుపడఁజూడుమని యెంతచెప్పిన నాయోగ్యత వానికిపట్ట
లేదు. నన్నెదిరించుటకుగాని ధిక్కరించుటకుగాని వెనుదీయడు.
అననసరపుఖర్బులను జేయుట కందివేసినచేయి. స్నేహితులతో
వేడుకలునలుపుటకు కావలసినసభసమును మాటిమాటికి జేప
మ్మని పేషిండుటకుకూడ నాంగిభించినాడు. విజయుఁ డతిజాగ
రూకతతో పనిచేయుటను జూచి మెచ్చును. యాతని మాట
లకు విసుగుసీరసమును జూపును. లీలనుగాని నిన్నుగాని సాదర
భావమున జూచుట గానబడదు. కిమతగాండ్రతోనైనను తిన్నగ
మాటలాడడు. పెద్దలచెంతఁ జేరడు. తన్ను వేయినిధముల
జూచుచుండు రాక్షస నను కనిరికొట్టుచుండును. వీనికి సంసారపు
బాధ్యత గలుగుటెట్టులనియు, క్షుల గౌరవము నిలుపజ్ఞానా
యనియు, సంపదను కాపాడగలడాయనియు, నామన మనయ
మీతలంపుల చీకాకుపడుచుండును. నా యానందము వీని
మూలమున యడుగంటినది. సౌఖ్యము సాగరమున కూలినది.
ముందుగతి మేమియగునాయను యోచనముతో మతి మంద
గించిపోయినది, ఈవిచారము నన్ను వెతిలకు పాలుపరచుఁ యె
గాక యీలోకమునుగూడ వీడునట్లొనర్చగలదని చెప్పగలను.
ఏమిచేయను. ఎట్లు వానిని మంచిమార్గమునకు తిప్పెనగును.
కులము కూలిపోవలసినదేనా ? గౌరవము గంగపాలు గావలసి
నదేనా. దీనినుద్ధరించుమార్గము లేదా యని యోచనపరంపర

లకు నిలయమైన నామనమున కూరట యేలోకమునుండి వచ్చును. తల్లీ ! నా బ్రతుగఁగోగతి బాలైనది. పోనిమ్ము పెండ్లి చేసిన పిదురుపడు ననుకొందమన్న తిన్నగ జూడకపోయినచో వచ్చిన నెలతి నెత్తిని నిప్పులుపోయునేమో. అదియొకపాపము. ఆయుసురు నాకు చుట్టుకొనునను బెంగ. వీనితో పాట్లు బడుట గాక వచ్చిన దాని విచారమును జూడలేక కడుపు తరగుకొని పోవును. నిన్నొకయింటిదానిని చేసిన బాగుండును. నాబెంగ కొంతలో కొంత తీరగలదు. లీలనుగూడ వీలుగల సంబంధమును చూచి ముడిపెట్టనలయును. ఈరెండును సన్యముగ జరిగిపోయినచో, విజయుని సంగతంత ప్రయాసకరమైనది కాదు. సుగుణ వంతుడు. అతని వర్తన మెఱిగిన వాఁగ్రాసకి స్థిలియ్య సంకోచించెను. ఆడుబిడ్డలపెండ్లి తొందరపడిచేయుటకు వలనుపడదు నాకంతమున నూసిరి యుండగనె తగిన సంబంధముచూచి చేయవలెను. రామపుర జంమిదారుని పుత్రుఁడు మంచివాడని వినుచున్నాను. వారికి నెమ్మదిగ కబురంపిచూచెదను. అది నీకు నిశ్చయపడినచో వారి దివాణమున పనిచేయువారలలో మంచి వానిని చూచి లీలనుగూడ నివ్వవచ్చును. మీరుభయులు జంటబాయకయుండు నవకాశ మేర్పడును. దానికై నేడే తగిన ప్రయత్నము సలిపెదను. స్రాతాపుడు కలదు నాకేల నాశ్రమ యనుకొనుటకు గాని యుపేక్షచేయుటకుగాని వీలులేదు. మంచి చెడ్డ తెరుగని సరపశువు. సాలుమూలముఁ దెలియని సన్యాసి. వాడివలన మంచికార్యము లేవియు సమకూడఁజాలవని ఘంటా

పదముగఁ జెప్పగలను. సాధ్యమైనంతవేగమున నీయంతియను
ప్రయత్నము చేసితిరెదను. ఆలస్యము కూడదని పలుకుచుండ,
టపాలబంత్రోత్తు చనుదెంచి యాంధ్రపకాశికయను వారపత్రి
కను తెచ్చియిచ్చెను. జయదేవుడు దానిని విప్పి చదువుచు
దోపిడి దొంగలనాయకడకు నుకుటముతోనున్న వ్యాసమును
చూచి కమల! మనమరియాడ నేటితో మాటంగలనినది. కీర్తి
గంగపాలై నది. చూడుమని పత్రికను కమల కొసగి లచి
కూర్చుని రెండుచేతులతో తలనదిమికొనెను. పత్రికను కమల
యందుకొనుచునే పెద్దయక్షరములతో ముద్రింపఁబడిన యా
వ్యాసమును చదువ నుపక్రమించినది. అందెల్లున్నది. “ పేరు
కీర్తులకు నిలయుమై, గౌరవమున కాల్వాలన్నై, సంపదలతో
తులఁదూగు జయదేవ మహాశయుని యేకపుష్కరంబు ప్రతాపుడు
కొందరు ధూర్తులను జట్టుగఁ జేర్చుకొని కన్నములు, దోపు
డలు, మొదలగు క్రూరకార్యముల నొనఁగించుచు పలువురను
మార్గమునబోవునెడ వారిపై బడి చోచుకొని పూరియగుచు
న్నాడు. పోలీసులకు పట్టునడుట లేదు. పోలీసులు నారివిషయమై
మంచి ప్రయత్నమును సలిపి పట్టుకొననున్నారు. నేడో శ్రీహ
జయదేవునియింట నాతనితనయుడు దాగియుండనేమాయని
సోదాచూచుటకును తనయుని సమాచారమును దెలుపమని
యాతని జనకుని యడుగుటకును సిద్ధముగనుండిరని తెలియు
చున్నది. ప్రతాపుని యలజడిసలన భనముగోలుచోయినవారును
బాధలకు లోనైనవారును, ప్రభుత్వమువారికి తమ సొత్తంత

పోయినది యేమేనస్తువులు పోయినవి నివేదించుకొనియుండిరి. అత డెందుడునదియు తెలియబరచినవారికి, పట్టియివ్వగలిగిన వారికి ప్రభుత్వమువారు తగిన బహుమతి చేయుదురు. పట్టి యిచ్చెదమని వచ్చినవారికి రక్షకభటులసాయము కావలసినచో కొంతమందిని వెంటనంపదరచియున్న ముచ్చించిరి. ధైర్యసంతులగు దయార్థిహృదయులు కష్టమని జంకక, మనకేమని నిరుత్సాహ మును పూసక, ప్రభుత్వ బహుమతిని పొందుటకును, ప్రజల బాధలను బాపుటకును పాలుపడి యతినిని పట్టియిచ్చి తమ ప్రజలను లోకమునకు వెల్లడిచేయ పాటుపడి గోరుచున్నాము. భగవంతుడు వారిని రక్షించునుగాక.

స్వకీయ విలేఖరి.

అని చదివి ముగించిన నిని నెత్తి మొత్తుకొని కిమలా! నేనేమని జీవింపను. వీధిలోనికెట్లుబోవును. నలుగురిమొగము నెల్లు చూడగలను. ఈయనయశము నెల్లు భరింపజాలుదును. ఎంత శౌరవముగ బ్రతికితిని. నీకు మంచినబంధమెట్లుతేగలను. ప్రతి గ్రామమున నీసమాచారము వెల్లడియై యపవాదమల్లుకొని పోవునే. ఏమిగతి. ఇన్నినాళ్ళును పరువుగ బ్రతికి యింటివెనుక చచ్చెనన్నట్లు నాకీవార్దక్యమున నీవాదేలనెత్తిని బడనలయును. చెట్టు చెడుకాలమునకు కుక్కమూతి పిందెలు బయలుదేరునట్లు వీనితో యీకుటుంబ మంతమొందుటకు గాబోలు నాకడు పున నీతుంటరి పుత్రుడుగ జనించినాడు. లేకున్న వీనికీదుర్బుధ్ధు లేలకలుగ వలయును. అయినంటబుట్టి యప్రయోజకపుషనులకు

పాలుబడుట దురంతమునకు పుట్టినబుద్ధిగాని వేరేమియగును. తల్లీ! నేనిక బ్రతుకజాలను. ఈవింద భరింపజాలను. వినజాలను. వినజాలను. అయ్యో! నిన్నేమిచేయను. ఎవరికప్పగించిపోదును. తల్లిలేనిలోటు తలముక్కలై యుండ నేనుకూడ సన్న్యాసముచేసి పోయినవో నేమగుదువు. ఎల్లు జీవించెదవు. నీపూట తలంచుకొనిన నాగుండె బద్ధిలగుచున్నది. బ్రతుక లేను, నిన్ను విడిచిపోలేను. నాయవస్థ వెనుకకుపోయిన నుయ్యి, ముందునకుపోయిన గొయ్యి వలెచున్నది. హా! దైవమా! నన్నేమిచేయనుంటివి. ఇంకను పరీక్షకులోబరచి నెతలముంచి యథోగతిపాలుచేయనుంటివా. తాళజాల! తాళజాల! రక్షింపుము! రక్షింపుము!

విజయునకు లీలకోరికను దీర్చుపెట్లను తలంపు తలము స్కలుగ నున్నది. చిత్తమునకు చింత, బుద్ధికి పరాకు, మనసునకు మక్కువ బలవత్తరములయినవి. తలంపులలో సత్తుకొని, చూపులలో నిలచి, భావంబును చూరగొని బయల గనుపించుచున్నది. యామెరూపము విజయునకు ప్రతివస్తువును లీల యవయవములవలె దోచగడంగినవి. మనసేయవస్థలోనున్నది యతఃకైఱుగడు. అంతలో సంతోషము. అంతలో విషాదము. కార్య

క్రమముచు నాగించుచుండేనేకాని యెల్ల కావించుచున్నది యాశానికి విశదమగుటలేదు. కాళ్ళు నడచినట్లుపోవుట, చేతు లొసరించినట్లుచేయుట, ఏమిచేయుచున్నది, యెదుక చేయుచు న్నది. గుర్తులేదు. మెలకువలో నిద్ర. జాగ్రత్తలో స్వప్నము. జీవితమునకొక వింతనూర్పు. అడిగినదాఁక సమాధానముగా మనుగాని సహేతుకముగ నున్నదియు లేనిదియు నాశానికి దెలియును. లీల తన మడను దండనేయుచునన్న యుకీవాలకము నకు మూలమైనది. దండ చేతనిడుకొని పూలచెట్లవంగట విహరించు లీలలను సరభ్యాన్నముగ వచ్చి యథాశ్తుగ తొరలించి నాడు విజయుడు. ఒడలు ఝల్లుమన్నది. శరీరము గిగురువడచినది. నిలచిపోయినాడు.

లీలా—విజయా! నేటికై నను నీయభిప్రాయము మారి పరా? యథాచూపముగనే యున్నదా? నన్ను వగలపాలు గావించుచుంటివి తగునా? కోరి నదియెవల పను కోమలిప్రేమను నిరసించి భూరిము గావించుచుంటివి. ముందు విచారము పాలు గానలసినదప్పును. ఈస గతి భోతుగ నాలోచించిచూడము. చెప్పినచాదస్తము. వినిన కెల్లగ నాడకము. ముందు సెనుక లాలోచింపక నామనసు నాడు నీకు వెల్లడించియున్నదానని తలపకుము. నీగుణములు మనమునకును, గూఢము కండ్లకును, జ్ఞానస్యతి భావమునకును, నచ్చికిగ నుండుటచే యభిలాష పొడమి, యనురాగము పెంపొంది, నీపొందున కనుమతింపఁ జేయ సరింపనెంచితినిగాని, మోహజనితోన్మాదంబున గమించి

నన్ను చేపట్టుమని నిన్ను వేడినదాననుగాను? నాకంటే నీకు కూర్చువారుగాని, మక్కువపడువారుగాని కానరాదు. తిరిగి మోకా లొడ్డుచుంటివి. మగవాడు వలచినదానికన్న మగువ వలచినవో సౌఖ్యమపారము సుమీ! ధనమున కాసిందేడి వలపు, సూపమునకు బోకజెందు సంపదము, మొగిమెలుంగని మానిని మక్కువ, ఎటువో నెలువరిణమి మనో యుహించుకొనుము. నివిధమయిన యనుకూలమును దూరముననుంచి యేమిముటగట్టుకొన నొచ్చితివి. నాయంశట నేనుగోరుటవేతి గదా నిరసించుచుంటివి. నీవేనన్ను ప్రేమించి నీమనభిమతియును బెరికినపుడు నేను నిరాకరించినవో యంచునలనగలుగు నానూ సము నీకు చక్కగ బోధపడియుండును. ఆడుదానికోరిక నీర్చుట యిష్టమయినది నీకును నేను. కావచ్చునదేహయామి నమ్ముము.

విజ—లీలా! నీహృదయమున నింత మహత్తురమైన ప్రేమనిధి దాగియున్నదని కలనై నను బెరియనై తిని. నీవాచా మృత మాధుర్యమునుగోలి నాజన్మ ధన్యతను గాంచినది. అనురాగపురిత వాగాజాలము నుండిదేహరాహిత్యమును గావించినది. మోషిమాసినని భాసించోకము. నీయందను రాగములేకకాని, దుర్మణములను గనుపెట్టియుండుటచేగాని, వికారహాసవనికాని చేపట్ట నిరసించుటలేదు. నానిరాధారిణిపతి సరిస్థితి సంద్విభావమును నేమకూర్చి విరసంపుభాషణములకు పాలుగావించినది. అట్టిభావము నీమనమున పోడిమినచో నీవు మాత్రము నేను వలచినంతమాత్రమున నియ్యకొననాహసించె

దశేమో యోచించి పలుకుము. యోగసదృశమగు నామనం
 నిపుడు నీయుపలాలితవాక్యములకుఁబోక్షై, బ్రతుక లేకపోవమను
 భావనచే మృదువై, చేపట్టసుఖంబొడవగులదను నాశచే నననీ
 తమై గరుగుచున్నది. కాంతాకసకంబులపట్ల మగవాడైనఁడు
 మనసుపడికుండ ను డగలప. నీచివేదనాశ్చ, సీయాత్మగౌర
 నము, సీసౌజశ్యత, సీమృమభావనాములు, సీనేర్పరితనము,
 నెననిమానసము నలరింపఁ జేయుఁజాలవు సీహారక కాటంకము
 గల్గించి జాలముచేసి మనమున ఈమూసమును గూర్చిన నానే
 రమును నీవు సై సంపదగినదనుటను సందియములేదు. నిన్నుచే
 పట్టి ముఖంపనలెననెడి యాశ మచ్చటచ్చట గలుగుచుండెడిది.
 దానిని నేను దురాశగి భావించి దూరము గాంచుకొనుచుం
 పు నాశను. దానిబలంతమున కప్పుడు బొంగలేనుకాని, నీవే
 మూరుబంధమునకు నేను నిక్కి- దానికే దానాచుదాసుడను
 కానలసినచ్చుచున్నది. నీవు ముందుకోరినపుడేల నలదంటినో
 యిప్పుడేల మొప్పుకొనిమిటితో బోధపడుటలేదు. మోహంధ
 కారముగను పట్ట బడితినేమో. ఈవిషయము నీవునాముందు విన
 రించిననాటనుండి ను రసోన్మాదము నన్ను వహించినదని తెలి
 య గ లి గి తి ని. ఇ ప్ప టి కి ని యీ కా ర్య ము న కొ డ
 బడవలయునా నిరాకరించవలయునా యను సంశయము మా
 త్రిము నన్ను విడువలేదు. అనురాగము బలపడినది. ప్రేమ
 మిక్కిల మయినది. నీకోరిక కడ్డంచెప్పవలదని భావము బలవంత
 పెట్టుచున్నది. మనసిచ్చగించుచున్నది. దానినాపగల బలము

నన్నగిల్లినది. నీచేతన ననించినదాచి నచిచిహ్నమిగాని సుఖ మేదియో నన్నావరించినది. నీతలంపును కిని న్నట్లము తలసెట్లను మని నిరోధించుచున్నది.

ఈపలుకులు విజయుని నోటినుండి వెలువడంబు పొడవుగ లీలకు నేల ముగించుకొనినది. గుండె దడదడలాడినది. మనసున నేదియో మార్పుకలిగినది. మొగము పైకెత్తికపోయినది. తలంపు ముందునకు వెంటనది. ఆలశ్యముచేసిన మించి నోపునని హృదయము ప్రవేశించి విజయుని కంఠము నలంకరించు జేయుతలంపునకు గూర్చిన పూలమాలిక సింకను చేతులతోనుంచుకొని జాలముచేయుచుంటినేల. అండుగుజని దండను నేసి యూతని దండను చేపట్టుముని ప్రబోధించుచున్నట్లు భావమున నొకయాహ స్వక్తియనది. వెనుపెట్టినో యామె మృదూహస్తి ములు గొండును మల్లన విజయుని కంఠమునరళును సాగి మాలను కోరికగీర గళమున నలంకరించుటపొడవుగ విజయుని హస్తములు లీల కంఠమును దేహమును సుననేసి కొనినది. ఆలింగన సుఖమున సుభముల మానసములు నానందపారవశ్యము తత్పర్యము నందినది. వారాగీతి నంతకాలమును గడపిరో వారెదుగరు, ఇగ్నిపాపాదామకకు దరిచర నచ్చుచుండెను. అతని పదస్థిని పిరికి చులకునను కలిగించినది. లీల విజయుని కంఠమును విడిచి విజయుని కౌగలించును తప్పించుకొని యెడగ దొలగి నిలచినది. ప్రతాపుడు వారు నిలచినయెడ కరుడించి విజయుని వంకకు తీక్షణమగు దృష్టులను బరపి యేమి లీలతో నేకాంత

మాడుచు టినిగా. ఎమిసీకాపాగరు. తలకమిగిలిన పనులను తలపెట్టుచుంటివే. పోపొమ్ము. బాగ్రత! ఇకముందెట్టిపను లొన రింపఁజూచితి వేని నన్నింటిలఁజే తరిమివేయుదును. నీల్లి మంచి తనమున నీసారికి క్షమించితిని. పోతరించి ఘాతలు సలుపువాడ విడువడకగవు. లీలా! యేటిక వీనితో ప్రసంగించుచుంటివి. నీడు మాకమతగాదు. వీనితోనేమి. నిన్నల్లారుముద్దుగ ప్రేమించికామించి చేపట్టనుంటిని. నాకు రాణివికాదగిన నీవు విజయుని నంటి నీచునితో కలసిమెలసియుండుట తగదు. నాసంపదకంత కను నిష్కథికారుచాలచుగఁ జేయుదును. ఉభయమును ప్రేమ రాజ్యమునకు పట్టముగట్టుకొని సౌఖ్యపరంపరలలో మునిగి తేలుదము. మనకు లోపమేమిగలదు. శౌనని తలయాపుము.

లీలా—అయ్యా! నీవు జయదేవునికొమారుడవు. నేన న్నాథ బాలికను. మీతండ్రిగారు సంపన్నులు. తగిన భాగ్యవంతులనిపించుచూచి వినాహము చేయగలరు. నాపంటిదానిని చేపట్టఁజూచుట మీతండ్రిగారి కిష్టముగ నుండును. మీకు పానినలన కిష్టమును తలనంపును గలుగును. ఈయెడ మీకు గలిగినకఠిరక న్యాయమయినదిగ గనుపట్టుటలేదు. నన్ను పరిణయమాడక కోరికదీర్చుకొనుట కొకయీటవస్తువుగ నుపయోగ పరచుకొనవచ్చునని భావించుచుండినచో యట్టిసేచపుపని కెంత మాత్రమును పాలుపడుదాసనుగానని నమ్ముడు.

ప్రతా—లీలా! యేమినాపొందు నీకంత నీచముగ గను పట్టుచున్నదిగా! గతిలేక నాయుంటఁజేరి జీవించుచు నావాలభ

దీర్ఘటయనిన నీకు కష్టముగ దోచుచున్నదిగా! మక్కువనో
వేడుకొనుచున్న నన్ను నిరసించుటకు నీకెంతటి ధైర్యము కలిగి
నది. నాతలంపును నెరవేర్చజాలనిచో నీచెట్లు భీష్మిచుకొని
యుండగలవో చూచెదనులే. ఏమి నీసాహసము. నీపెంకెతన
మును వదిలించలేకపోయినచో నేను ప్రతాపుడనేకాను. ఈవేరు
పెట్టి నన్ను పిలువకు.

లీలా—మీరు దురంతమునకు పూనుకొనుట తగదు.

మీయింటఁ జీవించుచున్నంతమాత్రమున నీచపువచిక కాలాయ
పరచి, మానము మంటగలపి యధోగతి పాలుజేయజూచుట
న్యాయమగునా? మీరు నన్నుంపుడుకత్తెగఁ జేయజూచుచుం
టికిగాని పరిణయమాడనిశ్చయించినను మీపోందునకు నేనొప్పు
కొనఁబోనని నమ్ముడు. భవ్యసంతోషుడు నాకేమిబోటు. నాకం
టెను మంచివానిని పరిణయవ్రాడగలవాఁడుని యనవచ్చెద
రేమొ. మనసు గుదిరినచో గలిగెడిచుచరాగము కోటిశ్వరుడు
పొర్ణించినను గలుగఁబోదు. నామనసు మీపోదున కియ్యకొ
నఁభిలషించుటలేదు. కొయ్యబొమ్మను చేపట్టిన గలుగఁబోవు
సుఖమె ననుబెండ్లియాడినను సమకూడును. అంతమాత్రము
నకు మీరు నన్ను బలవంతముచేయుట, నేను నిరసించుట,
పరులునిని సవ్వట, మీసుఖము దూరమగుట, మీకు వివా
రము కలుగుట, తటస్థమగును. అనురాగములేనిపొం దడవిని
గాయు వెన్నెలనంటిది. వాసనలేనిపువ్వు ఫరింపయోగ్యము
గానట్లు మగువకు మనసులేనిమగడు సౌఖ్యమునకు దూరుడు

బలవంతమున పొందగలనను నెట్టినిబడి నిందపాలుగానలము.
దానివలన కూడినచ్యుననిలేదు.

ప్రతి—లేలా! ఎన్నినీతులు నేర్పితివి. ఎంతటిదాన
నైతివి. ఇంత నేర్పిదేవులుగల నిన్ను, నామనమున కాస్యము
మైననిన్ను, విడువజాలను. నీకనురాగములేకున్న నాకేమికోరిత.
నాకు నీప్తి నెంతటిమోహము జనించెనున్నది. కోరినకోరిక
కొనరాగించుకొనుట పురుషలక్షణము. నీసాకులకుఁజంకి నాసం
తోషమున కాటంకముఁ గలిగించుకొనఁజూను. నీనీతులు సత్త్వ
హీనునకు సమాధానముగ నుండును. నావంటి నానికి సరిపడవు.
అనుభవించుదగిన ఫలమ దనుకమాత్రమున నిరుత్సాహు పడి
రాదు. సాయశక్తుల దానిని నాథించి యుభవింపగలవాడే
మగవాసు, నీచనుచుతించినసరియె. అనుమతింపవేని బలవంత
మున్నైనను నిన్ను గెలుచుకమానను నృధాయాసమున కేల
పాలుపడియెదవు. ననుఁగూడి మిథులఁజూడుము.

లేలా—చెల్లుబడికలనుగదాయని, చెడ్డపనికి పూను
కొని, బలవంతమున, నొకనూననతి జీవితమునకు, కళంకము
నాపాదించఁజేయుట, మీవంటి గృహస్థులకు ధర్మముకాదు.
నన్ను మీచెలియలుగా భావించి కాపాడఁజూడుము. వలదని
వేడుకొనుచుంటిని. పాడిగాదని విన్నవించుకొనుచుంటిని. బ్రతి
మలాడుచున్న నాబ్రతుకు భగ్నము గావింపవలదు. అన్యాయ
కార్యము లొనరించువారి యాయువు క్షీణించునని పెద్దలు

పలుకుదురు. వృద్ధిలోనికి రావలసివారి కబలలను నుసురు పెట్టుట కూడనిపనియని న నవిచేయుచుంటిని. నావినియప్రార్థకప్రార్థనము నాలకించి దురితియునకు పాలుపడక, నాదుప్రమరక్షించి మీమర్యాదను కాపాడుకొనుడు. నేనెందు మసలరాదు. వేళ యలికృషి చినది పోవలెను.

ప్రతా—మాటలచే మోసపుచ్చి చచ్చి చచ్చి గ నిందుండి నాటిపోన నూచుచుంటివి. నీచాకచక్రమునకు, మాటకారితనమునకు మెచ్చుకొనినచ్చును. నిన్నుబోనిచ్చినచో నామనోవేదనపెచ్చును. కామజనితోన్మాదమున కొగిటంజేర్చి, యథ రామృతపానమునుజేసి, కేళీవినోదమునందేలి యానందసాగరమున నోలలాడగోరు నావాంఛను దీర్చుకొనుటకు బలవంతముజేసినగాని నీయంతట నీవిద్యకొని తీర్పజూడకన్నావు. నీజాలమునకిక తాళి యూడజాలనని పట్టుకొను నుద్దేశముతో చేతులుచాచుకొని యాకోమలిచుండు చనెను. అదిగని యూమె యందుండిన మరియూదకు భంగమునాటిల్లుకూడ నుండదని చరచర గృహమువంక కేగినాగిరి. ప్రతాపుడు వెనువెంటబడి తరుమనాగినాడు. చేతికండకుండ సరుగెత్తుచున్నది లీలావతా పుల సంభాషణమునిచుచున్న విజయుడు, ప్రతాపుని దుర్గయము నెఱింగినవాడుగాన, లీల స్వరూపవనుండి తప్పించుటకు తగినమార్గమును యోచించి, వెంటనే కమలయున్న యెడకుఁ జని, ప్రతాపుడు లీలనవమానపరున బలాత్కరించుచుండెనని తెలిసి, యూమెను వెంటబెట్టుకొని, వారుమాటలాడుచున్న వం

కకు బయలుదేరి వచ్చుచుండెను. ప్రతాపునిచే తరుమబడుచున్న లీల, తనకెదురుగా వచ్చుచున్న కమలను గాంచుటచే గలిగిన ధైర్యమున నెనుకకు దిరిగి ప్రతాపుని నిలుపుమని గద్దించినది. కాని యాతడాగలేదు. లీలను పట్టుకొని దగ్గరకు లాగి కొగలించుకొననుండెను. కమల యుభయులమధ్యకుంజని యన్నపట్టు విడిపించి, యిదియేమిదుండగము. లీలసీవిధమున బాధింపదగునా? నీవైఖరిచూడ నసహ్యముగ నున్నది. ఇంతిది దురంతమునకు పాలుపడుట మరియూనగదా. జనకుడు వినిన సహింపదు. మంచిచెడ్డలక్కరలేదా? ఏమిపనియిది.

ప్రతా—కమలా! దీనికి నాహృదయపూర్వకమైన పొందు పనికిరాదట. ధనవంతుడనను లక్ష్యములేదట. దానికంటికి నలనువలె గనుపించుచుంటినిగావలయు. దీనికింతయాగడ మేలకలుగవలయును. మనయింటజేరి బ్రతుకుచున్నానను విశ్వాసమైనను లేదు. నాయందు నెరఘులనొచి, సీతిగరపుచున్నది. నాచెట్టబట్టిన గౌరవలోపము గల్గునట. పెండ్లియాడ నెంచిన నొప్పుకొనదట. వయసునకా, హింపమునకా, ధనమునకాలోపము, ఎందులకు నన్ను నిరసించుట. నావంటిభర్త నెల్లు సంపాదింపగలదు అది వలదన్నంతమాత్రమున చచ్చినట్లుండవలసినదేనా. నాగోరిక నెరవేరవలయును. నీవై నను బోధపరచి నాకనురక్తరాలిని జేయఁజూడుము.

కమ—నీయందనురాగములేనికాంతను చేపట్టి యేమి భాగ్యము బాపుకొందు ననుకొంటివి. ధనవంతుడవు కావ

చ్చును.. రూపనంతుడవు కానచ్చును, నింతమాత్రముచే నీయం దనురాగము జనించుననుకొంటేవా. ఇవన్నియులేకపోయినను ప్రేమజనింపనచ్చును. నీపై నామెక్కిష్టములేదు. నీక్కిష్టములేనివనిని జేయుమని యోగించినవో చేయుదువా? లీలమనసు నీయం దత్తుకొనలేదు. అది యామె తప్పుగాదు. బలవంతమున ప్రేమ జనింపఁ జేయగలనా? ప్రేమ సహజముగ గలిగినప్పుడే యాసం దము కలుగగలదు. తేచ్చిపెట్టుకొనినదానీవలన నుపయోగ మేమి? తాత్కాలికముగా నించుక సౌఖ్యముచచ్చినను, మనః ప్రీతి కలిగింపఁజాలదు. దౌర్జన్యమున నామెను పొందఁజూచు చుంటివి. దానివలన నీకపాయమును, భాగ్యము, తప్ప, సహజముగ ప్రేమవలె సంకోషము నీయజాలదు. నీనడవడి చక్కగ లేకుండుటచే లోకమున నపవాదమల్లుకొని యున్నది. తండ్రిగారిమనమునకు సంతాపకారణముగ నున్నది. దానికి తోడుగ నింటకలవ్రాయెడ నిట్టి వ సుగతమును నలుపజూచు చుంటివి. ఆయన కాగ్రహము జనించును. దానివలన కీడుగలు గక మానదు. మరియూరగ సంచరింపుము. కుటుంబగౌరవ మును కాపాడనూడుము.

ప్ర—కమలా! సీతనాగము సందుచేసికొని లీల మెల్లగ తప్పించుకొని పోయినది. కానిమ్ము. లోకమున నుభయమును ప్రేమించియే పెండ్లిచేసికొనుచుండిరా. తల్లిదండ్రుల కిష్టమే నవారినిచూచి చేయుచుండిరా. అనురాగము వారికూడికవలన కలుగవలసినదేకాని మొదిటనే కలుగవలెననుట యేమిమాట.

అటుచుంటిని నూటికో కోటికో యొక్కటుండుటరుదు. మగనా నికలిగిన ప్రేమకు మగువలు కాదనకూడదు. మగవాడు స్వతంత్రుడు, వానిచెట్టబట్టి నూడుది సుఖపడజూడవలెను. తగుదును, ప్రేమించితిని, యేళులకొనునో, యేధనకొనునో, కట్టుకొనినచో కలుగులాభమేమి. నాకోరిక దీర్చుకొనలేనప్పుడు చూచుకొందును. ఇక తారసింపనే తారసింపదా? నావలపును దీర్చక యేవిధమున పూనగలదు. ఎంతకాలము తప్పించుకొనగలదు. దానితో పొందలేనినాడు నన్నీ పేరునెలుచుకుము. నూడు నాన్నజ్జ పట్టినపట్ట నెరవేరునరకును నిద్రింపను. దానికి చేతు పనికిరాదుగా. ఏమిగున పనికిరా నో, ఎందుకొప్పుకొనచో, చూచెదగాక!

కమ—నీకు మతిపోయినది. బాగుపడుయోగములేదు. మర్మాంగులతో దిరుగుచుంటివి. కూరకార్యము లొనరించుచుంటివి. పెద్దల పేరు పాడుచేయుచుంటివి. పరువుప్రతిష్ఠలు పూపుచుంటివి. ఇంటగిల నాతోనైన నిష్ఠముగనుండ జూడవు. అడుదానిపై కక్షసాధింపనుంటిని. సిచ్చకపై బ్రహ్మాస్త్రమును ప్రయోగింపజూడకు. ముందు రానున్న యపాయములను గుర్తింపజాలకుంటివి. ప్రభుత్వముపారు నిన్ను బట్టనుండిరి. నీమూలమున తండ్రిగారి కపయశము వచ్చినది. రాజకీయపు చిక్కులు కూడ నచ్చునట్టులున్నవి. తండ్రిగారిని వార్ధికావస్థలో దుఃఖి పట్టజూడకు. మంచిగనడచుకొని యాయనమర్యాద నిలుపుము.

ప్రతా—నామంచిచెడ్డలు నాకు తెలియకపోవు. నా

స్వేచ్ఛకు భంగముగ నేనెప్పుడును సంచరింపఁజూను. ఆపద
వచ్చునని భయపడిన తప్పిపోదు. వచ్చినప్పుడు వెలివిగిలిగి
తప్పించుకొనుట మంచిది. రానిమ్ము చూచుకొందము.

౨

లీల మనమున సంతోషవిషాదములు తాండవ మాడు
చున్నవి. తాను ప్రేమించిన విజయదు మొదట యనాదరమును
జూపినను తుదకు వశుఁడై చేపట్ట నొప్పుకొనెను. ఆతలంపు
మనమునకుఁ దగిలినప్పుడు సంతోషము. దుర్మార్గుఁడైన పితా
పుత్రు బలవంతముగ బట్టి యభిమానమును చూరగొని జీవిత
మును దుఃఖభాజనము గావించునేమో యను విషాదము. ఇవి
యిటుండ పెద్దబెంగ యామెను పీడించుచున్నది. వారియింటనే
జీవించుచు తలఁదాచుకొనుచున్నది. దుర్మార్గమునకు పూను
కన్నవాడు యజమాని తనయఁడు. అందు నెల్లనేళల నన్నె
వరు కనిపెట్టకొనియుండి నాకు తోడుపడఁగలుగుదురు. మంచి
చెప్పిన వినువాడు కాదు. కూడదని శ్రేలిపిన మానుకొను
గుణములేదు. సజ్జనుఁడుకాదు. కూరకార్యములనుఁ జేయు
టకు జంకడు. పైగ త్రాగుడు కలవాటుపడినాడు. మొన్న

నాతోమాటలాడినప్పుడు సహింపరాని మర్యాసన యాతనోటి నుండి వచ్చినది. అసలే కోతి, దానిపై కల్లు ద్రావినది. పైగ నిప్పు దోక్కినది. పైపెచ్చు భూతముపట్టినదన్నట్లు తండ్రితో తగవులాట, ప్రజలతో గుద్దులాట, యింటగల వారితో బూతులాట, యిట్టివానితో నెనరు పడగలరు. ఇవి తలచుకొనిన నాగుండె దడదడ లాడుచుండును. నన్ను పెండ్లియాడుట యైననుగాదట, యుంపుడుకట్టగఁ జేయదలంచిరాదు. ఎంతటి నిచపుకార్యము. ఏమిమీసాహసము. శిలుపుటకు నోరెటువచ్చినదో. మోటుమానిసి. నాయభిలాష దీర్పకయెట్లు తప్పించుకొని పోగలనో, ఎక్కడదాగెదనో చూచెదను లేయని ప్రతాపముచు బలికి నిన్ను పొందలేనినాడు సన్నీపేరునఁ బిలువకు మంచి ప్రతిజ్ఞఁజేసినాడు. అవమానము వచ్చిపడునేమో. అది తటస్థింపనున్న నెట్లుతప్పించుకొనవలెనో పాలుపోవుటలేదు. తండ్రితో వివాదపడెను. తండ్రికిత డనినయసహ్యము. ఎట్లకాలమున కింటికి చేరుకొనును. అదియొక మంచిగ కనుపడుచున్నది ఈతని నడవడి చెడుమార్గమున బడియుండుటనే విసిగి, కమలకు వేగముగ వివాహముఁ జేయఁజిత్రి త్వరపడుచున్నట్లున్నది. నాతలంపును కమలకుఁ దెలిపితినేని తండ్రితో నీవిషయము మాటలాడి, మావివాహముగూడ నామె వివాహముతో జరుపుయత్నము జరుగును. విజయునియందును నాయందును జయదేవమహాశయునకాదరభావమేకాని వేరుభావములేదు. మాకలయిక కనుమతింప వలయునేకాని మారాడఁ గూడదు. ప్రతా

పుడింట నిలచియున్నాడు. రావించే విచ్చలవిడిగ దిరుగుటకు వీలులేకుండ నున్నది. కమలతో నాయభిలాషను దెలిపి యామె తండ్రికి నివేదింపజేయ నీనాడే ప్రయత్నించెదను. నాయునికి ప్రస్తుతావస్థలబట్టి చూచిన విషముముగ నున్నది. విజయడు రక్షింపఁగలడు నాకేమి యనుకొందమనుటకు వీలులేదు. అతఁడును వీరిపై నాధారపడుటయేగాక యిచ్చటనే పనిజేయుచుండుటచేతను, మూడువేళల పొలమున నుండవలసియుండుటచేతను ననుగాపాడుటకు తగినంత యనకాశమతనికి కలుగఁబోదు. మరియాదకు లోపముగలిగినచో ననుచేపట్ట నిచ్చగింపడు. ప్రతాపుడు నన్నుద్ధరించు ననుకొందమన్న యతనియునికి యతనికే కుదురుగలేనప్పుడు నాపనియనంగతి గాకమానదు. నాజాగ్రత్తలో నేనుండకపోలేదు. ఏసమయమెట్టిదో తెలిసికొనలేము. ఎల్లప్పుడును మనమనుకొనుస్థితి కూడిరాదు. రాధకు ప్రతాపపుని యందుచాలప్రేమ. అతఁడేది చెప్పిననదిచేయ సిద్ధముగనుండును. అతఁడు నావిషయ మామెకు తెలిపినచో నన్నామెయేమి యపాయమునకు పాలుపడఁజేయునో తెలియదు. ఇంట నెప్పుడు కనిపెట్టుకొనియుండి యిల్లుదిద్దుయిల్లాలి ప్రోద్బలమే వచ్చి పడినయెడల నేనేమిగావలయునో తోచుటలేదు. రాధకు విజయడు కొడుకు. అతడు నన్నునే నతనిని, ప్రేమించితిమని వినిన, యామె కిష్టములేకున్నచో మాపొందున కియ్యకొనకపోవుటయేగాక యేమికిడు మూడఁజేయునోగదా? నామనోరథమిడేరుటకు దైవము తోడుపడునోలేదో. ప్రతాపునిమాటలువిని

రాధ నన్నాతని కప్పగించునేమో. పాముసంచరించెడి యింట
కాపురమున్న వారిగతిగ నున్నది నాబ్రతుకు. మనస్సు ప్రతి
క్షణమపాయమునకల్గోనగుదునేమో యనుసందేహముచె యాం
దోళన పడుచున్నది. ప్రతాపుని దుండగమును కమలతండ్రికిది
వరకె తెలియఁ జేసియుండును. తండ్రిమందలించిన వినెడిపాటి
వినేకమతనినున్నదని నమ్మనీలులేదు. వెఱ్ఱివానిచేతి రాయివంటి
వాడు. సాధ్యమయినంతవరకు ప్రతాపుని కంటబడకుండ సంచ
రింపయత్నించెదను. అదిగో కమల పుస్తకమును చదువుచు నె
మ్మదిగ నీసంకటే నడచినచ్చుచున్నది. ఆమెతో నీసమాచార
మును తెలిపెదనని సమీపించి తనగదికి తీసికొనినచ్చి కూర్చుం
డఁబెట్టి కమలా! మొన్నమీయన్నచేసిన దుండగమును నీవాప
కున్నచో నాగతియేమయ్యెడిదోగదా. నాటినుండియు నాకు ది
గులుగనున్నది. నామనోవేదనను వినదగినదానవు, తీర్పదగినదా
నవు నీవు తప్ప నితరులు గానరారు. తోడునీడవు నీవేయని న
మ్మియుంటిని. నాజననీ జనకులను నేనెఱుంగను. జననీజనకులు
ను దై వమును మీతండ్రిగారెయగుదురు. బాధ్యతగలవారును
సుజనులు నగుటచే మీప్రాపుననింతవరకునుహాయిగ జీవితము
ను గడపితిని. నీతోపాటు విద్యను నేర్చితిని. ఏవిధమగు లోప
మును లేకుంధ కంటికిరెప్పవలె కాపాడి రక్షించుచుండిరి. నా
డుప్రతాపుడు బలవంతముచేసిన నేను వినక తప్పించుకొని పో
తినని కోర్కెమువహించి తనచెడుతలంపును దీర్చికొన ప్రతిస
వట్టియున్నాడు. యెఱుంగుదువు. నాటినుండియు నోటి కన్నము

గాని కంటికి నిదురగాని రుచించుటలేదు. ప్రేమకు నిధామైన వానిని వివాహమాడి జీవితమును న్యాయముగ గడపనుంటిని గాని ధనవంతుడని యాశపడ నీతని విడనాడి నడచుకొనుతలంపులేదు. మానిసుల కభిమానరక్షణము మంచిభూషణము. తుచ్ఛమగు సుఖమున కాశించి, నీతిని విడనాడుట తగదు. వివాహమాడిభోడుట. కులటగఁజేసియేలుకొనుట. తగదని ప్రతిపిన వినలేదు. నీకులు పలుకుచుంటివేయని హాస చేసినాడు. నాకాతని యందునలవులేదు. నాప్రేమను మదియుకరి కర్పించి యుంటిని ఒప్పించుకొంటిని. వరియించుకొంటిని. నాప్రేమదండ నాతని గళమునలంకరించితిని. మనఃపూర్తిగ నాతిండు నాప్రేమ కలరి నాచెట్టపట్టి సుఖంప నున్నాడు. అతనినిగాక లక్షాదికా రిన్నె నను నరింపఁబోను. బలవంతముగ నన్ను పాడుచేసిన ప్రాణమును పాయదును. నాకోరిక నెరవేరుటకు నీనాయముగావలయును. నీవు నాకొనరింపవలసిన యుచకారమును తప్పకచేయుదునని నమ్మితిని. మీజనకునితో నీల విజయుని ప్రేమించినదని తెలుపుము. అందులకాత డియ్యకొనెనని వచింపుము నీవివాహముతో మావివాహమును జరిగింప నేర్పాటుచేయుము. నాయంతటనేనా విషయము నాయనతో వచింపవలెను. చనువుగ లదానవు. క్షేమమును గోరుదానవు. సోదరిని గనుక నామనమునగల తలంపును సిగ్గుచు విడచి ముందు తెలిపితిని. నన్ను చెలియవికన్న నెక్కుడుగఁ జూచుచుంటివి. దిక్కుమాలిననన్నుద్ధరింప నీవుతక్కు నితరులు కానరారు. తండ్రిగారివద్దకు రమ్మందు

హ యట్లనే వచ్చెదను. నేనేపోయి చెప్పెడినందువా మహాభా
గు. నన్ను వరిజేర్చు భారమును పూనుకొమ్ము. ఆలశ్యము ప్ర
మాదమునకు మూలమగునట్లగుచుచున్నది. ఎప్పుడులేనిది
ప్రతాపుడింట నిలచియున్నాడు. నాపై పగడోర్చుకొనుటకుగా
కున్న నెపుడు నిటనచ్చి యటపోవు చాటిలకడలక యిటనుం
డెను. ఏమి యూలోచనమును చేయుచున్నాడో తెలియదు.
అటాత్తుగనచ్చి పై బడునేమొనరు భయము. పోకీరీలు స్నేహి
తులు, ఏమి చేయించినను చేయించగలడు. నామర్యాదకాపా
దల భారము నీయందుకలరు. వేగముగ నీయుంతమును జన
కుల కెఱిగింపుము. దాసనానుచాయమునాసి నాభయము
తొలగగలదు.

కమ:—లీలా! భయపడకుము. ప్రతాపుడొనరించిన
దుండగమును తండ్రిగారికి దెలిపితిని. అతడయ్యో! దుర్మార్గు
డులీలకు ద్రోహమొనర్పడలంచెనాయని చాలనొచ్చుకొనెను.
నీయవమానమున కాయన నహింసనోపకు. ప్రతాపుని నన్ను
గాని నిజముని నిన్నుగాని వేరుగఁ జూచి భావనాయనకులేదు.
ప్రతాపుని దుర్జయమును విచిసనాటనుండియు మన వినాహ
ప్రయత్నమును నిలుపగఁగివాడు. నీవు విజయముని ప్రేమించి
తివని యాచునకుఁ దెలియదు. ఇతిరీతిప్రయత్నము గావించు
చుండెను. నీయమరాగము విజయముపై నిలిపితినియు నందు
లకతండొప్పకొనెననియుఁ దెలిపితినేని యాతడయ్యకొనును.
నీకువరుని వెతుకవలసిన ప్రయాసమాయనకుండిదు. విజయం

డు నిన్ను చేపట్టమంటెననుచుంటిని. బాగుగనున్నది. ఒకరినొక
 రు ప్రేమించినదానివలన సంసారము మనోజ్ఞముగనుండి సౌఖ్య
 మున కాలవాలమగుననుటకు సందియముండదు. నీసదృష్టవం
 తురాలవు. నాను నరుఁడెట్టివాడులభించునొ నిగ్గియించవీలుపడ
 దు. తల్లిదండ్రులు పుత్రికిలును భాగ్యవంతులను జూచి ముడి
 పెట్టుచుందురు. దంపతుల కనుగుణ్యయునుగిరినచోనరియె కుడు
 రకపోయిన నొకలుగు సుఖమమగవలయునా? ఇడవాండ్రకిది
 యొకగొప్పగండము. యువతులుసాదారణముగ సన్మోహ్యులరా
 గమునుతురకిపవాహబంధమునకుఁ జిక్కివగలచాలగు చుందురు
 సీయుదంతమునిస్ఫుటపోయి తొండిగారికిదెలిపెనను. నీపునచ్చిన
 రావచ్చును. నేతండ్రిగారి కడకుఁబోవుమనఁజెనని బంతులుదేసిన
 ది.లీలయామె వెన్నంటివనినది. జయదేవుడొక వోగూర్చుండి కా
 గితములనుఁజూచుకొనుచుండెను. కమలయా తనియండకుచని
 నిలచినది కమలతలుపుచాటున నిలచినది. జయదేవుడు చూచు
 చున్న కాగితములను మడచికట్టగట్టియనుపపెట్టెయందు భద్ర
 పరచెను. అనంతరముకమల తండ్రితో లీలావిజయునుయను
 రాగమును వినరించివారికి పెండ్లిగావించిన బాగుగనూడునని
 తెలిపినది. సీయభిప్రాయమును దెలిసికొను తలపున లీలవేచియు
 న్నది. ప్రతాపవికతమున కనమానము కలుగునను శంకలీలను
 పీడించుచున్నది. మనోవేదనచే కృపించుచున్నది. వెలుపలకు
 వచ్చుటకుఁగూడజడియుచున్నది. ఎల్లపుడును తలుపు బిగించి
 యింటగూర్చును చున్నది. కత్తెరబోను వంటిబీబితముదుర్భర

ముగి నుండును. ప్రాతాపునిబాసమీకును. సహింపుగనుండలేదు. అతడింటును ముట్టదెలిసిన రక్షకభటులచేర్చ నచ్చిపడక మానదు. అతడుండుటవలనగలుగుగఁబోయెడి యాపదలుదప్పు మూర్ఛమును నెతుకకున్న ససమానము నచ్చిపడును. ఇంటనున్నవై సముతెలిసినవోయీపాటి కేనచ్చిచుట్టుకొనియుండురు. ఏదియొయోర్యాను వేగముగగావించినగాని మరియాదదక్కదు.

జయః—అతఁడువచ్చెననింటినిగానియింతవరకునుకంటబడలేదు. బాగుచును తలంపతనికిలేదు. రక్షకభటులకుఁ జిక్కుట లేదు. వారి కండ్లలో ముమ్మగొట్టుచుండెను. నాకు వీనిసంపర్కము వదలించుకొను వీలుగనబడదు. న్యాయముగ ప్రవర్తించి బ్రతుక్కఁ జూడమని నిలిపించుకొనదు. ఏమి చేయవలయునో యెట్లు వీని బాధతొలగునో తెలియదు. పోయినవాడు పోవక మాటిమాటికినచ్చి పీడించుచున్నాడు. నాకు కనబడిన చెప్పవలసినదేదియు చెప్పవలెనుకొనెదను. లీలావిజయుల సంబంధమునాకు బాగుగనే యుదిన్న. వారికి పెండ్లిచేసిన నాబరువు కొంత తగ్గగలను. రాధ దీనికి సమ్మతించునో లేదో యడిగి చూడుము. ఆమె చుడ్డుపెట్టకున్న వో చేసివేసెదను.

ఇంతలో ప్రతాపుడు తండ్రియున్న యెడకువచ్చెను. లీల యతినిరాకకు తొట్టిపడి చల్లగ నందుండిజారి తనగదికిచేరుకొన్నది. కమల ప్రతాపునిగని చూడునాళ్లయి వచ్చియు తండ్రిగారి కంటబడకుంటిని. ఆయన నిన్ను చూడదలచుచుండెను. ఇదియేనా తండ్రియెడ బిడ్డలకుండవలసిన విధేయత.

ప్రతా :— తండ్రిగారిని కలసికొందమనియే వచ్చితిని. వచ్చిననాటినుండియు రాధతో ముచ్చటించుచుంటిని. తండ్రిగారు కార్యనిమగ్నులై యుండుట చే వారికేల తొందర గలిగింపవలెనని యారకొంటిని.

జయ :— నీకుమాటలాడు సమయమే దొరకలేకు. రాధతోమాట లీనాటికైన ముగిసిన వినయమే. ఆమె నీదుర్మార్గమునకు ముచియుండ. నీచేడునడకకామయె కారకురాలు. బాగుగ నాలోచన చెప్పినదా? కారాగారము చూచిరమ్మన్నదా. మీయాలోచనలంతకు మించియున్నదా. బాగునడవు నీతోపాటునాకుగూడ బంధనను తెచ్చిపెట్టరు. నుష్టునకు మీరముగ నుండుటమంచిది. నీవికముందిచ్చటకు రామానుట చాలమేలు నీమూలమున పరువుపోవుటయేగాక, మర్యాదసంబంధమునకు తొందరవచ్చి పడును. నీతుంటరి ప్రభావము సత్రికలో ప్రకటింపఁబడినది. రక్షకభటుల నెఱుకెప్పించుకొని వచ్చితిగో శరీయదు. ఖండితముగ తెలుపుచు టివి వినుము. ఈయుటకాని డకుము. నాకంట బడకుము. సొమ్ము.

ప్రతా :— ఏదియో యొకటి వెగ వెంపుజేసికొందమనియే వచ్చితిని. నీకుకూడ నలుజేయవలెననె యున్నది. కానిమ్ము నేనిక రావలసిన యగత్యములేకుండ నావంతునకు హతగినదేదియో మర్యాదగ పంచియిమ్ము. నేనడుగుట నీవులేదుపొమ్మనుట సప్రహేతుకముగలేదు. నీకెందుకాయాసము. ఇవ్వవలసినదేదియోయిచ్చి నన్న బంపుము.

జయ:—మాటి మాటికి తే తేమ్మనిపిడించుచున్న మొత్త మునీవాటాగమించియెయన్నది. నాకు దెలియకుండ పట్టు కొనిపోయినది పోనేపోయినది నేనికనీకన్యవలసినదిగాని నీవునన్న దుగవలసినదగానిలేదు. యింటకులతో గూడియాస్థిసంతయునిదివ రకెతగలవేసితివి నిగిలినదియానాన్నను తగుల బెట్ట నబొగుండున నిమాచుచుంటివి నీలులేదు నీకొక చిల్లిగన్యయైననీయబడిదు పెం దలకడనెకదలిపొమ్ము మరమాదగ లేకపోక పేచీకిసిద్ధపడదలంచె దనేని పోలీసులకప్పగింపగలను.

ప్రతి:—నీయంతటనీవిచ్చిన్యగనబడుటలేదు నేనుపు చ్చుకొనలేకపోను ఎట్లునన్నడ్డగింపగలవో చూచెదననిచరచరయ నుపపెట్టి వంకకునడచుచుండెను జయదేవుడు లేచినిలచియడుగు ముందువేయకుము ఆగుమని యడ్డుగనిలచియాపెను అతిడొక గెంటుగెంటెను ఇతడొక నెట్టునెట్టెను కలియబడుటకుసిద్ధపడిరి క మలప్రతాపునివెనుకనుంజిలాగిపట్టినది ఈగందర గోళమును విని యింటగిలనొకరులు రాధపరుగెత్తుకొనివచ్చిరి జయదేవునికోప మాగలేదు పోపొమ్మనిప్రతాపునిగెంటుచుండెను కమలతండ్రిని రాధప్రతాపుని వెనుకకు దీసికొనిపోయిరి.

ప్రతి:—నారాకనీకన్యములేనప్పడు నాదేదొనాకుపార వేయుమనిననీకంతకంటకమెందుకు కానిమ్ము పుచ్చుకొనలేకపో యినచూచెదనులేనీయంతటనీవునాకొనగలేవునాయంతనేపుచ్చు కొననున్నప్పుడడ్డుపెట్టలేవు పోలీసులకప్పగించెదనని బెదిరించు చుం టినిసరెపోలీసులునీవునేమిచేయుదురో చూచెదనుకానిమ్ము

కమ:—సోదరా! యిదివరలోపుచ్చుకొన్న సొమ్ముపాడుజేసితివి ఇప్పుడునావంతునాకిమ్మనుచుంటువి ఇచ్చెదరనుకొందము దానిని దాచుకొనగలుగుదువా? అదికాస్తయు గడతేరితలరువాత చేయవలసినదేమి జీవితమెట్లుగడచును ముందుయోచనలేనినీకుగతియేమి ఎవరిసంచనుజేరుచువు కష్టములకొరములమైనదరిద్రముతో బాధపడుటమంచిదో, పెద్దలమాటవినిన్యాయముగనడచుకొనినుఖిపడుట బాగోయ్యాచించును నేనుసంపాదించుకొనలేనా యనియనుకొందువేమొ ఉన్నదినిలున బెట్టుకొనలేనప్పుడు సంపాదించుకొని సంపన్నుడవుకాగలవా? బ్రతుకలేకపోనను కొనుచుంటినేమొ తిన తిండియు కట్టగుడ్డయు సమకూర్చుకొననసస్థపడనేల ఉన్నదానిని భద్రపరచుకొని యనుభవించుటమేలుగదా? తండ్రిగారిలోపంతములాడి యున్నదూడగొట్టుకొని చెడిపోజూడకుము ముందుగతియేమాయని తలపోయుము దినములెప్పుడును ఒకవిధముగజరుగవు కాలుచెయ్యి వంగినప్పుడు నడచువిధమెట్లాతలంపుము ఇచ్చకములాడినీ చేతిడబ్బు కర్చుపెట్టించు వారేగాని యిదికాస్త చెల్లిపోయిన వెనుక యొకకానిచేతబెట్టరు సరిగదా నీవంకచూడనైననుచూడరు నాపలుకునమ్ముము జ్ఞాపకముంచుకొనుము

ప్రతా:—ధనమున్నందుకుసయోగమేమి తాముదినుట యితరులకింతపెట్టుటచేయనిచోదానికిగతియేమి దాచిదాచి దొంగలకొ దొరలకొ యప్పగించెరదా ఇతరులపాలైనవచ్చున దేమి చారము పోగొట్టుకొని చింతించుటకంటెయనుభవించి సుఖం

చుటమంచిగాదా? పట్టునిండలేననునింపినతేనెటీగతానుదినక దానిని వరులపాలుచేసి నగచునట్టులేలనడుగవలెను ప్రతియేటమనకువచ్చునాదాయమును వెచ్చించినచోపమేమిగలుగును.

జయ:—ఉన్నదంతయు నూడ్చిపెట్టదలచు నీతెగువకు మొచ్చవచ్చును నీవంటి తెలితక్కువ పెద్దమ్మలకెనడుచెప్పగలదు చాలుచాలుఈపాటికిందుండి దయచేయుము నీనీతులుమేము విననవసరములేదు.

మాటిమాటికి లేచిపోమ్మనుచున్న తండ్రిమాటలకుకోపించిన ప్రతాపుడు సరియెపోవుచుంటిని జ్ఞాపకముంచుకొనుము

౮

భైరవుడును భీముడును తుపాకులను బట్టుకొని గుహ వెలుపలికి వచ్చిరి. వెంటకొందరు పొడుగుపాటి యీటెలను బట్టి బయలుదేరిరి. పర్వతముచుట్టునుగల యడవిని బడి తిరుగుచుండిరి. ఈటెలతో తుప్పలమీదను డొంకలమీదను గొట్టి బెదరించుచుండిరి. అలుకుడి గనిపించలేదు. దట్టముగనున్న పొదచెంగట పంది యడుగులజాడ కనుపించినది. దానిచుట్టును జేరి బెదరించిరి. ఇంతువేదియు వెలుపలకు రాలేదు. ఈటెకట్టతో కొమ్మలనొత్తిగించితొంగిచూచుటకొకడువంగెను. అందున్న పంది ఘుర్గురించుచు వానిమీదకువచ్చి పడనుండ వాడుతప్పిం

చుకొనెను. దానిగురగురలకు తక్కినవారు దూరముగ దొలగిరి. ఒకఁడు తనయూతెమొన పంది ముందుడబ్బకు తాకించి యదుమ బోయెను. అది వెంటనే వెనుక యూపున విరచి మరియొక పొదలో దూరినది. అది మిగుల డట్టముగనుండి యొత్తిగించుటకు సాధ్యముకాలేదు. కనపించి బుకాయించి పోయిన పంది తెలివికి మెచ్చి దానిని పోనివ్వకూడదని చాల ప్రయాసపడిచూచిరి. అదికనుపించలేదు. అందొకచోట డొంగ పైకెగబాకి కొనలందుకొనుచున్న దుప్పియొకటి వీరిమాటల చప్పుడు విని చెవులు నిక్కించి మెడ తిప్పిచూచి భయమున బెదరి ఛెంగునదాటినది. భైరవుడదిగని ముందునకునంగి నడచి యది వచ్చుమార్గమున కొకవంకగ నక్కితుపాకు నెదురోమ్మున కానించి గుట్టమునెక్కువెట్టి నిలుచుండెను. గుఱికి వీలగునట్లు రెండడుగులు ముందునకువేసి గుండెకు గుఱిచూచి గుఱి మని పించినాడు. గుండెను నాటిన గుండుదెబ్బకు దుప్పి యొక్క గెంతు గెంతి ప్రాణము కడముట్టయొరగి నేలకూలినది. తక్కిన వారాధ్యనిని విని వేగముగవచ్చి భైరవునిగని యదిపడినచోటు నకు వచ్చి మూగిరి. ముందువెనుక కాళ్లను వేరు వేరుగ నంట గట్టి మధ్య కర్మనుజొనిపి మూపున నిడికొని గుహకుచేరిరి. భీముఁడు సారాయమును తెచ్చుట కిరువురను నియమించెను. తక్కినవారు దుప్పిచర్మమును దిగదీసి మాంసమును గోసిరి. భైరవ భీము లిరువురును కొంతమాంసమును పుల్లలకు గుచ్చి కాల్చి తమనద్దనిదివరకు మిగిలిన సారాయమును ద్రావి మాం

సముసు దినుచుండిరి. వంట ప్రయత్నము జేసిరి. సారాయము దెచ్చుటకై పోయినవారిరువురును మోయగలిగినంత చెరియొక పంటినిండ కొనివచ్చిరి. వంటతయ్యారయినది. జట్టువారందరు వరుసగ కూర్చునిరి. మాంసము వడ్డించువారు వడ్డించుచుండిరి. సారాయమును దొప్పలలో బోసి యందించుచుండిరి. ప్రతివాడును తప్పత్రాగి జోగువారు, తూలిపడువారు, ప్రక్కకొరగి నిదురించువారుగా మారిరి. మోహినిని త్రాగుమని భైరవుడు బలవంతముచేసినాడు. దొప్పతో తెచ్చి నోటికందించినాడు. రెండు గుటకలు వేసినది. దానితో నామెకు చురుకు తనము కలిగినది. ఉత్సాహము పుట్టినది పాడుట కారంభించినది ఒకరిద్దరుమోహినిపాటకు తాళమువేయ నారంభించిరి భైరవునికి మోహినిపైవలపుగలదు సారాయముమత్తుతోడైనది పాటలకా మోదోక్తముకలిగించినది మనసూటలూరినది తలతిప్పటకుమొదలుపెట్టినాడు వింతనవ్వు విరగబాటు పరవశ్యము ప్రక్కకొరగిమోహినిపై బడెను తప్పకొనలేవబోయి ఆనందమునమునిగి యామెచేతులుబట్టుకొని ఓనారామచిలుకా! ఓనాపిగిలిపిట్టా! యోనారాజహంసాయనిసందిటముడ్చుకున్నాడు బిగించిపట్టినాడు సహించలేకతప్పించుకొనబోయినది విడువలేదుమోము మోమునజేర్చి నాముద్దులగుమ్మా! నాయెయ్యారిబొమ్మా! నేతాళనమ్మా! యనిముదులకు మొదలుపెట్టినాడు విడిపించుకొన జూచినది సాధ్యముకాలేదు ఏమియందముహాయిహాయి యనిబుగ్గులకొరుకుటకారంభించినాడు బాధకుతాళలేకపెనుగు

లాడినది మొగమెఱుబడినది చమటపట్టినది పైటజారినది పట్టి
 నకొగిలించిచేయవలసిననిచేసినాడు తన్ని తోసివేసినది చేయిప
 ట్టుకొనితనపైకిలాగిక్రింగసడినాడు. ఊపునవచ్చిమోహినిమీదప
 డ్డది. సకలతిప్పలుపెట్టినాడు గిల్లి రక్తి కొరికివిడిపించుకొన్నది.
 తోసివేసినది పడిపోయినాడు తెలివిలేదు దొల్లినాడు తిరుగలే
 చిరాలేదు బ్రతుకజీవుడాయని గృహలోనికిపోయినది భైరవుడు
 కావించినమండగమునకు తరముగానికోపమువచ్చినది మోహిని
 కి రివాల్వరుతీసినది తోటాపెట్టినది వెలుపలకువచ్చి పడియున్న
 వానిని కొట్టివేయటకుసిద్ధపడినది భీముడదిచూచి వెనుకపాటు
 నవచ్చి రివాల్వరును లాగివేసినాడు. వాడనిననెకోపము పైగత
 నకార్యముకడ్డుపడిపాడుజేసినాడు మరింతకోపమువచ్చినది. ఊ
 రకొన్నకొలదినిచెలరేగుచున్నారు తొందరపడకుడు ప్రతాపు
 డురాసీ మీపొగరుతీయించెదను. జ్ఞాపకముంచుకొనుమని కనులె
 ఱ్ఱజేసితలపంకించినది ఇంతలో భైరవుడలేచి మోహినిని కాగ
 లించుకొనినాడు గుద్దుటకారంభించిది రెండుపడిగుద్దులుబల
 ముగముక్కుపై తగిలినవి రక్తముకారనారంభించినది భైరవునికది
 తెలియనలేదు భీముడువచ్చి విడిపించిమొగముననీళ్లుకొట్టినాడు
 నెత్తురుకట్టినది మీకింతకండకావరమా మీతెగసాగుడివదిలించి
 వేసెదను అది చేయకపోయిననేనుమోహినినెకాను కానిండని
 దూరముగపోయి కూర్చున్నది. ప్రతాపుడు తండ్రియింటనుండి
 బయలుదేరికాళ్ళీడ్చుకొనుచువచ్చిచేరినాడు. అతనిని జూచుట

తోడనెమోహినికిదుఃఖమాగలేదు పైటచెంగుమోమునకడ్డుపెట్టుకొని వెక్కివెక్కియేడ్వనారంభించినది.

ప్రతిః—ఎందుకది కారణమునుదెలుపుము.

మోః—భైరవుడు కౌగలించి బలవంతముగ బుగ్గలుకొరికి సకలతిప్పలుపెట్టి యవమానపరచినాడు. ఇవిగోకాట్లు పట్టుతప్పించుటకుపెనగులాడితిని పైటజారినది రవికపట్టిచింపినాడు. ఇదుగోచూడుము. ఈయనమానసఃసహించలేను. పైగభీముడతనితోడుపడినాడు. నామీదకతనినుసుకొలిపినాడు. వీండిద్దరు నాపాలిటయములు. వీళ్లదగ్గరనేనుబ్రతుకలేను. భైరవుడునాబైసితీయకమానడు. నన్నుకామించియున్నాడు. బలవంతముగ నాకుసారాయిపట్టినాడు తప్పత్రాగిమత్తెక్కియుండుటచే మానినాడుకానిలేకున్ననింత కముందె కోర్కెకొనసాగించుకొనియుండును. మోటపశువుమీదానననులక్ష్యముకూడలేదుమీరువాండ్రునుశిక్షింపకపోయినచోబ్రతుకలేను. పరువుపోయినతరువాతప్రాణముండినకార్యమేమి. మీయుంపుడుకత్తెనెవరేమి చేసినమీకుపమ్మతమేనావానినోటనుట్టిగొట్టవంతలేసిమాటలు. వానివలపుదీర్పవలెనట పట్టరానితమకముగలదటతీర్పకుండుటమంచిదిగాదట బ్రతిమిలాట బలవంతము మీదబడుట ఏమిచెప్పను. వానికావరముకండ్లుకప్పియున్నది మమకారముతోమండిపోవుచున్నాడు. ఈయమయాతనపడలేను మిమ్మునుగానట్లు మీరూరకొనుదురాపులుపడుటకునేనుంటినిగదా. వాళ్లయిష్టమువచ్చినట్లునన్ను బాధలబెట్టెదరు.

ప్రతా:—తప్పతాగితేలివితప్పి యొడలుతెలియక యల్లు చెసినాడు. దుర్మార్గుడు పొగరడగునల్లు చీవాట్లుపెట్టి మందలించెదను పెంకెతనము జూపినచో దుమ్ములువిరుగగొట్టెదను నీవు దుఃఖంపకుము భీముడు తెలివిగానున్నాడు పిలిచియడిగెద భీమా! యిటురమ్ము భైరవుడు మోహించినిబట్టి పెనుగులాడికలయనా శించెనట యెందుకంతపొగరు నీవుకూడ వానికి నాయపడితివట ఇదియేనా మీరుచేయవలసినది నేనింటలేనప్పుడు కూడని పనులకుసాహసించి మోహనికపకారముచేయగడంగిరా ఏమిటాసాహసము ఎంతభయములేనిపనిజేసితిరి తిన్నగనడచుకొనుడు లేకున్న నూరకొనువాడగాను.

భీము:—భైరవుడు తప్పతాగుటచే తెలివిదప్పితూలి మీదపడుచుంటచేలేవదీసితిని మోహనితోసివేసినప్పుడు రాతిమీదపడిన తలపగులునని పట్టుకొంటిని మీది మీదికిపోవునప్పుడడ్డుకొంటిని ఇంతకుతప్పనేను చేసినతప్పేమి కలదుమంచి చేసిన నదిమీకుచెడ్డగ దోచిననేనేమిచేయను. భైరవునకు తెలివిలేకతూలిపడినాడు చేయవలెనని చేసినదేమున్నది.

మో:—కప్పిపెట్టకు అంతేనావాడుచేసినది. నాముద్దు గుమ్మా! నావయ్యారిబొమ్మా! నారామచిలుకా! రావే రావే ముద్దియ్యవేయని కౌగలించి పట్టుకొని బుగ్గలుకొరికలేదా? ఎందులకబద్ధమాడెదవు. ఇదంతయు చూచుచు నూరకుంటివి గాని నామీదకువచ్చినప్పుడు కూడదని యాపితివా?

భీము:—తూలిపడుచు నీమీదకు వచ్చినప్పుడడుకొంటిని. నీవువానితోసివేసినప్పుడు తలపగులునని పట్టుకొంటిని. వానిని చంపుటకు తోడుపడలేదనుచుంటివి. బాగుగనున్నది నీమాట. నేనుచూచినంతవరకు నీకుసాయమేచేసితిని. ఇంతకు నీవుపాడుటవలన వచ్చినది యీగందరిగోళమంతయును.

మో:—నేనువానిపట్టు తప్పించుకొన పెనుగులాడినప్పుడు సాయపడితివా? నాకవికపట్టిచింపినప్పుడు తోడుపడితివా? నేనుకొట్టబోయినప్పుడు వెనుకనుండి పట్టిలాగివేసితివి. అది యేనా నాకుచేసినసాయము.

భీము:—రివాల్యూతో మతితప్పియున్నవానిని కొట్టి చంపచూచితివి. మతిలేనివానిని చంపుటమంచిదికాదని ఆపితిని. నీవు ముక్కుపైగుద్దిన గుద్దులకు వానిముక్కువెంబడి రక్తమువచ్చుటకూడయితనికి తెలియదు తూలిపోవుచుండుటచేపట్టి మొగముననీళ్లుకొట్టితిని ఏమిచేయుచున్నది తెలియక మతిమాలీయున్న వానిపనులకు నీవుకినియదగదు వాటినిపట్టుదలతో ప్రతాపునకు దెలిపినేరము మోపుటమంచిదిగాదు.

మో:—అసలేనాపాడనీకుగిట్టదు భైరవుడు సలుపుదుండగముల కడ్డుకొనకతోడుపడితివి నన్నుపరాభవించుటనీకు వేడుక. అదిచూడవలెనని యుండియే నాకుసాయపడలేదు నేను చేయబోయినదానికల్లనడ్డుపడితివి దానివలన నాపై నీకుకోపము గలదని చెప్పగలను.

భీము:—నీవు మోసిననిందను రుజువుచేయజాలవు. మమ్మునంచనజేయింపదలంచితిని. గోరంతలు కొండంతలుగ పెంచి ప్రతాపునకు జెప్పుచుంటివి మాకునిరోధముగలిగింప జూడకుము నీకుమంచిపనిగాదు.

భైరవుడు తెలివి వచ్చుటచే లేచినాడు

ప్రతా:—భైరవా! యేదియీమరంతము నేనింటలే సంతమాత్రముచెడుగుణమునకు పూనుకొని మోహింపై బడి యల్లరిచేసితివి నేనుప్రేమించిన కానిని యనమానపరచి నాకు కోపముదెప్పించితిని ఇట్టిమహిమ సమూచినయూరకొందుననుకొంటినా? సమయమునకులేకపోతిని ఏమినీతెగువ పైబడిబలవంతము జెసితివిగా జాగ్రత్త.

భైర:—ఏమంతమునిగిపోయిన ప్రమాదముగలిగినది. వగలమాటలను నమ్మినన్నింత దూకుట తగదు ఏమిచేసితినో నాకు తెలియదు తెలివితేనప్పుడు చేసినదానికై మొగమాటము లేకుండతూలనాడుచుంటిని. బాగుబాగు. నీవాడినట్లల్ల పడి యుందుననుకొంటినా! అంతచేతగానివాడనుగాను. నీకున్న పౌరుషమునాకుగలదు. ఉంపుడుకత్తెమాటలునమ్మి నాతోవైరముతెచ్చిపెట్టుకొనదలంచితివేనికానిమ్ము.

మో:—ఏల బొంకెదవు. బొత్తిగ తెలివిలేక చేసిన పనిగాదు. ఇప్పుడేమియు తెలియనివానివలె నటించుచుంటివి. నీకు నాపై నలపుగలదు. లేకున్న నన్నావిధముగ ననమానమునకు పాలుచేసి ముద్దుపెట్టుకొనుటకుఁ జూచెదవా? చేయవలెననియె

చేసితివి. భీముడు నీప్రాణమునకు దేవునివలె నడ్డుపడెను గాని లేకున్న నీవుచేసినదుర్మార్గమునకు తగినశిక్షపొందియెందువు.

ప్రతాపా:—నీవికముందు చాలజాగ్రత్తగనుండనిచో నీతాళమునట్టెదను. నేనుచేరదీసినదియట్లయైన తలంపక నీకి పాకము బట్టితివి. ఈతప్పు సహించరానిది. దండింపదగినదియకాదు. తప్పు త్రాగి తెలిపలేక చేసినదగుటచే యీసారికి శిక్షించవలసి నచ్చినది.

భై:—నలపురాడి పలుకులకు నశమై నైరము తెచ్చుకొనదలంచినచో కానిమ్ము. అపాయమున కెదురుచూచుము.

ప్రతాపా:—నీవాడినదెల్ల నాటగ జూచుమందువా! ఏమి నీపోగలము. చేయరాని పనిచేసి యెదురుకొనుచుంటివి. నీవేషము సాగనివ్వను. నీకూళతనము కట్టిపట్టుము. బ్రతుకదలచినచో నడగి యుండుము. లేకున్న నిన్నువిడువను. భద్రమనిన కోడనే భైరవుడు లేచి కలబడబోయినాడు. ప్రతాపుడును సిద్ధపడినాడు. భీముడడ్డుకొని

భీము:—ఆడుదానికై మనలో మనము కొట్లాడి చావ నేల. చేసినంతకాలము కూడి పనిచేసితిమి. అప్పులుతీరినవి. ఎవరిదారి వారు చూచుకొందము ఎందుకీగొడవ. నడవండి పోదము.

ప్రతాపా:—ఆలాగుననే చేయుదము. చిల్లరఋణములు మిగిలియున్నవి. వాటినికూడ తీర్చివేసి లేచిపోవచ్చును. రేపు సాయంకాలము బయలుదేరిపోయి మాయింటికి కన్నము వేయు

దము. అది సాగించిన బెడవనదలిపోవును. అందుకై ప్రయాణము సిద్ధము చేయుడు.

భైరవ భీములిరువురును ప్రతాపుని యవమానవాక్యములకు లోలోరగులుచుండిరి. ప్రతాపునింట పడిదోచుకొనుటగదాయని సంతసించిరి. ఆయుధములు రివాల్వరులు గైగొని సిద్ధపడిరి. సాయంకాలము మితముగ సారాయి త్రాగి తిట్లుతని బయలుదేరి గుఱ్ఱపుష్పానునకువచ్చిచేరిరి. ఏర్పాటులన్నియు సరిచేసికొని (చెండు ఝాములకు) బయలుదేరి జయదేవునియిల్లు చేరి లోగిటలోపప్రవేశించుటకు తెరువనలసిన తలుపులను ప్రతాపుని నియామాకము ప్రకారము తెరచి లోనప్రవేశించిరి. వెల్లియువెళ్లుటతోడనే జయదేవునితోట గుడ్డలుగుక్కి యినుపపెట్టె తాళపుచెవి యిచ్చెదవా యనవరసముగ ప్రాణము పోగొట్టుకొందువాయని రివాల్వరు చూపియడిగిరి. జయదేవుడు నచ్చినగుంపునుచూచి ప్రాణము దక్కదని వెంటనే తలగడక్కింద దాచిన తాళమును తీసియిచ్చెను. జయదేవుని మంచమునకంటగట్టిరి. ప్రతాపుడినుపపెట్టె తెరచియున్నదంతయు తడుముకొని వెడలిపోవుచుండెను. భైరవుడు ప్రతాపుని చెలియలనుచూచి తలపంకించి పోవువారికి వెనుకబడి కమల మెడతడుముకొనెను. ఆమె వెంటనేలేచినది. వారినందరినిచూచినది. నోటమాటరాలేదు. వారు వెలుపలకుదాటిరి. ప్రతాపుడు భీముని తప్పమిగిలిన వారినందరి పంపివేసెను. భీముడు తాను లీలగదిచెంతకుపోయి, భీము

నిచే తలుపు తెరపించి, నిదురించులీలను సందిటబట్టి యరవ బోయిన నోరునొక్కి పెనుగులాడిన గట్టిగనదిమిపట్టి వెలుపలకు దీసికొనిపోన పాట్లుపడుచుండెను. కమల పరులింటవొర బడుట తండ్రి కట్టివేయబడియుండుటగని దొంగలని యరచినది. ఆకేకకు విజయుడు రాధ మొదిలగువాడు నచ్చిరి. తాను తండ్రి కట్టువిప్పుచు వచ్చినవారినిచూచి లీల కనుబడకపోవుటచే మోసము జరిగియుండునని తలంచి విజయుని పోయి లీలను చూడుమన్నది. అతడుచని లీల గదిలోలేకుండుటగని వెలుపలకువచ్చెను. ప్రతాపుడు లీలను బలనంతముగ కొనిపోవుచుండెను. విజయుడు చూచివెంటనే ప్రతాపుని సందిటనున్న లీలను తప్పించబోయెను. భీముడదిగని తనచేతనున్న రివాల్వరునుచూపి బెదిరించి పారిపోకుండ పట్టిపిరిచికట్టి లీలా విజయుల నరవకుండ నోటగుడ్డలు కుక్కి గుఱ్ఱముపై నెక్కించుకొని పరుగెత్తించిరి. తెల్లవారుసరికి యరణ్యమును సమీపించుచుండిరి. చెరువు సమీపించి కాలకృత్యములను దీర్చుకొనుటకు కట్లనువిప్పి నోటగుడ్డలుతీసిరి. అన్నియు నెరవేరినవి. తిరుగప్రయాణమునకు సిద్ధపడిరి. విజయుడు ప్రతాపునితో యెందుకేవిధమున తండ్రి యిల్లుదోచి మమ్ము బంధించికొనిపోవుచుంటివి. ఏమియన్యాయమిది యని యడిగెను. భీముడు చెంతకువచ్చి విజయుని నెత్తిపై నొక్కచరపుచరచి నోరు మూయుము. అతికప్రసంగముచేయకుము. ప్రేలుచుంటివా నీ ప్రాణమునీకుదక్కదనెను. విజయున కాచరువు మిగుల కోప

ము జనింపజేసినది. వెంటనే భీమునిపై కళియబడి క్రిందపడవేసెను. ప్రతాపుడు వచ్చి విజయునిపై బడినాడు. విజయుడొకచేతితో భీముని కొట్టిపట్టి రెండవచేత ప్రతాపునివద్దనున్న రివాల్యరును లాగుకొనెను. ప్రతాపుడతనిచేత రివాల్యరుని పోషకముగా ప్రమాదముని యూడదీసికొనబోవుచుండెను. ఈ దొమ్ములాటలో భీముడు తప్పించుకొనిలేచి తన వద్దనున్న రివాల్యరు ముఠాతో విజయుని నెత్తిపై నొకపెట్టుపెట్టెను. దానితో విజయుడు చాచుచుట్టుగ నేలగులినాడు. అసమయమున మోటారుకారు భ్రష్టమయిపోయిపోయినది. లీల యదికనిపెట్టి దుర్మార్గులు గొధించుచుండిరి. రక్షింపుడుగ రక్షింపుడని పెద్దపెట్టునయరచినది. అది విని కారులు వెంటనే వారిచెంతకువచ్చి యాసినది. అందరుగురుకలరు. వచ్చినవారు పడియున్న విజయుని ప్రతాప భీములను లీలను కూచి యేమిదియనియడిగిరి. ప్రతాపుడు మీకెందుకానిషయము పొండని మారుపలికెను. లీల వీరిరువురును నచ్చు బలవంతముగ బట్టితెచ్చుచుండ నీతడడ్డుపడెను. అతనిని కొట్టి పడవేసి నన్ను చెరపట్టుకొని పోవనున్నారు. రక్షింపుడనివేడినది. ఎందులకీదుర్మార్గుము. మంచిపనిగాదీ మెను విడచిపొండని పలికిరి. ప్రతాపుడు వినక లీలను రమ్మని లాగుచుండెను. తీసికొనిపోనివ్వమని వారు తిరుగబడిరి. ప్రతాపుడును భీముడును వచ్చినవారిపై కలియబడిరి. వీరివద్దనున్న రివాల్యరులను వారు బలవంతముగ లాగుకొని వీరిరువురిని మేల్తగ తన్నిరి. దానితో కొంతబుద్ధివచ్చినది. వీరితో గుడ్డు

లాడుచు కాలయాపనచేసినచో తమగుట్టు బయటబడి యపా
యమువచ్చునని ప్రతాపుడు గుఱ్ఱమునెక్కగనె భీముడును తడ
వుకొనుచు నతనిని వెంటబడించివాడు. నిమిషములో వారిరువురు
ను డాటిపోయి ప్రాణములను దక్కించుకొనిరి.

సచ్చినవారు విజయుని గాయమునుచూచి జాలిపడి
కట్టుకట్టి కారులో నెత్తిపట్టి లీల నెక్కించుకొని తమ గ్రామ
మునకు తీసికొనిపోయిరి.

ప్రతా.—తొత్తుకొడుకులు చేచిక్కినపక్షిని విడిపించు
కొనిపోయిరి. ఏనై పునకుపోవుచున్నది. తెలిసికొంటిని, కాని
మ్ము వీండ్రనుమాత్రమువిడిచి పెట్టకూడదు. నా చిరకాలపుకో
రికపరిపూర్తి చేసికొనకుండ యూరకొనజాలను. ఎక్కడనుండి
సమయమునకు దాపరించిరోముండాకొడుకులు. నలుగురై పో
యిరిగానియిప్పుడుమాత్రము ఏడిచిపెట్టియుందునా? లీలనె
టులై నను పొందితీరవలెను. నాపంతమునెగ్గవలెను. అంతవర
కుపట్టినపట్టునడుపను.

భైరవుడానాడు మోహినితో సరసములాడుటయునది. యామెనహింసక ప్రతాపుడుగావేగమే దానినివిన్నవించుటయు నదిపురస్కరించుకొని ప్రతాపుడుభైరవభీముల నిరువురనుతూలనాడుటయు, మనమువినియుంటిమి. అందులకుభైరవుడు కోపించి, ప్రతాపునకుసరాభవముగావింప వశమనగర్హించుకొనెను. దానినినెట్లానరింపగలనని సూత్రమునువెతుక నారభించెను. దానుసోములు భైరవునకుచాలప్రియులు. అతని మాటలకడుగుదాటరు. భైరవునకుమంచియోచనకుదిరినది. తానుచేయనిశ్చయించి కార్యము దాను సోములు తోడ్పాటువలన నిరాటంకముగ నేరవేర్చుకొనవచ్చిననితలంచెను. వానిరువురినిపిలచి, దూరముగగొనిపోయి మనకులాభించుకార్యము నూహించితిని, నెరవేర్పగలిగినచో విస్తారమసోమ్ము చేపడగలదు. ఆమార్గముప్రతాపుడేమనకుదాగిచూపినాడు. వారియింట బడిమచదువదోచిన దానిలోమనకేమియుపంచియిచ్చునని, తోచదు. అందుచేమనము ప్రతాపునకుఁ దెలియకుండపోయి, లొడ్డులొసుగుతడవికొనవలెను. మొన్నమనదోపిడిలో ప్రతాపునితల్లితాలూకు నస్తువులులేవు. అవికమలస్వాధీనములోనుండిదాచబడియున్నవట. మొన్ననానంగతిజ్ఞాపకమునకురాలేదు. వచ్చినవాటినిగూడ సంగ్రహించియే యుందుననిప్రతాపుడు పలికినాడు. మనముప్రత్యేక ముగఁబోయి సంపాదించుకొనగలిగితిమా యిక్కడపడియుండవలసినపనియుండదు. అవిపదివేల విలువకు మించియుండుననివింటిని, ఎవరికిని తెలియనీయకుండు.

జయదేవుడు కొడుకుదుర్గమునకు సహించలేక ధనపురమునకు బోయి నివశించుచున్నాడని వింటిని. నేను ముందుగ బోయి యా సమాచారమును, ప్రవేశించు మార్గమును దెలిసికొందును. మీ రితరులకుఁ దెలుపకుండ చల్లగా బయలుదేరివచ్చి తానులయొద్ద నన్ను కలసికొనుడు. వత్తులవలెనాయూర సంచరించు సమయముకనిపెట్టి వాటిని సంపాదించుము నేనీనాడే ప్రవేశించితిని, మీరు రేపు సాయంకాలమునగాని వీలులేకన్న మూడవనాడుగాని బయలుదేరిరండని తనకుగావలసిన రివాల్వరును కై జూరును సరిజేసుకొని భోజనముచేసి యందరు మాటుమణిగిన వెంటనే వాటిని ధరించి బయలుదేరిపోయెను.

గుఱ్ఱపుతానునద్ద దాసును సోములును వచ్చి తననుకల్గిసి కొనువరకు నందుండెను. మరునాడు బయలుదేరి వారు మూడవనాటియదయమున భైరవుని కలసికొనిరి. వారు ముగ్గురు గుఱ్ఱములపై బయలుదేరి ధనపురమును చేరివర్తకులువలె సంచరించుచు జయదేవుని మందిర రహస్యములను గనుగొనుచుండిరి. ఇల్లుచిన్నది. లోనప్రవేశించినచో పట్టుపడిపోదుము. సాధన మేమాయని యొకనాటిరాత్రి యూరివెలుపలి దేవాలయ ప్రాంతమునుజేరి చేయఁదగినదేమియని చాలనరకు మాటలాడి యాయిల్లు చొరవనవసరములేకుండ నగలపెట్టెను వీలుగఁ బడయగల మార్గమును గనుపెట్టిరి. మరునాడు నిశిరాత్రివేళ గాలివీలుగు చూచి జయదేవుడు కాపురమున్నయింటికి నాలుగు మూలలను కెరసనాయలుగుడ్డలను బెట్టి యొక్కమారుగ నన్ని

టికిని యగ్నినంటించి యొకచోనిలచి వేడుకగచూచుచు తమ కార్యమును సఫలముచేసికొనజూచుచుండిరి. నాలుగుమూలలు నంటుకొని కాలుచున్నదియిట్లు. రాధ యింటగల సామాను వెలుపలకుజారవేయుచున్నది. జయదేవుడు లోకులనలన రావలసిన ఋణ పత్రములను సంతరించుకొనుచు నీవలంబడెను. కమల తనకు ప్రాణపదమైన నగల సుమకాచు చుకను సంతరించుకొని వెలుపలకు వచ్చినది. పురమున గలవారందఱు గుమిగూడి యగ్నినార్పణ ప్రాయశ్చిత్తుచుండిరి. భైరవుడు దాసు సోములు నగలపెట్టెను గైకొనినచ్చిన కమలను సురక్షితమగు ప్రదేశమున జేర్చు యాదరించు సన్నిహితబంధువులనలె నెమ్మదిగ నామెచు గుంపునుండి దూరమగు గొనినచ్చి యామెయరచినచో నితరులకు వినరాకుండునట్లు పల్లకిమోయు బోయలవలె “నోం యోం” యని గట్టిగ నరచుచు నామెనెత్తుకొని పరువిడి గుట్టచుపై కమలనెక్కించి భైరవుణామె నెనుక గూర్చుండ దాసు సోములు చెరియొక గుట్టచునెక్కి భైరవుని వెంబడించిరి. కమల విడిపించుకొనుటకు చాల ప్రయత్నముచేసి విసిగి వేసారినది. అలసటకూడ జనియించినది. వారిగుట్టములు మహావేగమున పరునెత్తుచు మరునాడు పదిగంటలవేళకు కళ్యాణపుర పరిసరార్ణవమునకు చేరుకొనిరి. ఇంతలో రామపుర జనింపారు కుమారుడు రామచంద్రుడనువాడిరువురు స్నేహితులతో తనసూమిడితోటయందుగల పుష్పనమునకు బోవుచుండిరి. భైరవునిచే కొనిపోవుడు కమల సుందరాకారుల

గు యవ్వనులనుగనినతోడనే ధైర్యముకలిగి యన్యాయముగ
వీరు ననుగొనిపోవుచుండిరి. విడపించి పుణ్యము గట్టుకొండని
మొఱబెట్టినది. అదినిని రామచంద్రుడు స్నేహితులు గలసి
వారిగుఱముల నాపి కమలను విడిపింపబోయిరి.

భై :—మీరడ్డగించిన మేమాగమనిగుఱమునదలించెను
రామచంద్రుడు దాని కల్లములను బట్టి కదలకుండనాపెను.
గుర్రము కదలలేదు. ధైరవుడు దిగి యాతనిని గెంటెను. ఈ
లోపుగ కమలదిగి వారి నెనుకకు పారిపోయినది. దాను సోము
లు గుఱములను దిగి వారినెదురుకొని పొమ్మనుచు గెంటివేయు
చుండిరి. రామచంద్రుని స్నేహితులు తక్కిన యిరువురితోను
రామచంద్రుడు ధైరవునితోను గెంటులాడుచు పోనివ్వమని
యొకరును ఎట్లాపగలరో చూచెదమని మరియొకరును పెద్ద
గొంతుకలతో మాటలాడుచుండ తోట మాలెలు తమయజ
మాని కంఠస్వరమువిని బడియలు బట్టుకొనివచ్చి ధైరవాదులను
మర్ధించిరి. వచ్చినవారెక్కుడుగనుండుటచేత తమమాట సాగ
దని నెమ్మదిగ ధైరవాదులు తప్పుకొనిరి. రామచంద్రుడు
తన పూలతోటలోని గృహమునకు కమలను గొనిపోయి
యామెయుదంతమునడిగి తెలిసికొని తండ్రి వద్దకు బంపదలంచెను
ఆమె రామచంద్రుని రూపమును సాహసమును గని తనకు
తగిన వరుడని నిశ్చయించుకొనినది. మదనవికారమునకు లోనై
తన భావమును చూపులచేతను చిరునగవులచేతను వెల్లడించుచు
తనియుచుండెను. రామచంద్రుడు పురమునకు వర్తమానమంపి

బండిని తెప్పించి యామెనందెక్కనియమించి స్నేహితులనుగూ
 డి బండివెంట తనయింటికిజనెను కమలను బండినుండిదింపి లో
 నికిగొనిపోవ నియమించి తల్లిచెంగటకామెచు వెంటబెట్టుకొని
 పోయి జరిగినవృత్తాంతముచుడెల్లెచెను అమెజరిగినవిపరీతమునకు
 వింతపడియాపద గడచినందుకు సంతసించెను రామచంద్రుని
 తల్లిభానుమతి కమలను గనుటాదిగ యామెరూపములకు విన
 యవిధేయతను గుణమును గనిమెచ్చుటయెగాక యామెతన కో
 డ్దలైనముచ్చటగనుండునని తలచినది జయదేవిపు కూతురసి వి
 ని తనదగ్గరబంధువుల మనుమరాలనిపొంగినది. రామచంద్రు
 డు ప్రతిగీతమును కమల యోగక్షేమములను గనుగొనువాని
 వలె నామెతోమాటలాడి (యపేక్ష) మక్కువ దీర్చుకొనుటె
 ట్లుసాధ్యపడునాయని తలపోయును. అవయవశృంగారమునకు
 గుటకలుమ్రొంగును. అడిగినదేయడుగును. ముందుమాటతోచ
 క మందమతిగ నిలచును. కమల నొప్పించిన తల్లిచేపట్టనీయ
 కొనునోలేదోయని సంకోచపడును. తల్లికుమారులిరువురు నొ
 కనాడు కమల విషయమై మాటలాడుచు నామెవచ్చి
 చాలకాలమైనది. మనయింట నట్టిపెట్టుకొనుట మంచిదికాదు
 తండ్రి యెందున్నది తెలిసికొని యామెనాతనికడకు బంపుట
 మంచిది జయదేవునితో మీకమలను మావానికివ్వవలసినదని
 కబురుచేయనలెనని యున్నది దానికత డడ్డుచెప్పక యొప్పుకొ
 నుననినానమ్మిక. అతడెందున్నది తెలిసికొనివచ్చుటకెనరినేనిబం
 పుము నీకభ్యంతరము లేకపోయినచో నేనుపోయి యాతనినడి

గివచ్చెదను. రామచంద్రుఁ డిదివినిలోలోన మురిసెనుగాని పై
 కేమియు నెఱుగని వానివలెను వినియు వినని వానివలెను బదు
 లుపలుక లేదు కమల వారిసంభాషణ సంతయునిని భానుమతి
 తన్నుకొ'డలుగ నేలుకొనుతలంపుగలిగి యుండుటకలరినదిగాని
 యామాటకు రామచంద్రుడు సమాధానమియ్యకుండుట య
 నురాగములేని కృతముననో, సిగ్గుకృతముననో తెలియమిచే పరి
 తాప పడినది. రామచంద్రునకు తల్లివాక్యములమృతస్థాయ
 ముగిదోచినది. రామచంద్రుడునుండి కనలిచని జయదేవుడెం
 దున్నది కనుగొని వచ్చుటకొకనిని ధనపురమునకుఁబంపెను.
 అంతలోనొకడటకువచ్చి రామచంద్రునిగని అయ్యా! మిమ్ము
 లనాశ్రయింపవచ్చుతినని పలికెను.

రా:—ఎవరుసీపు ఎందునిమిత్తమునచ్చితివి.

ఆగంతుకుడు:—మీసద్దపని చేయుటకువచ్చితిని. కారు
 సడపుటకు కావలెననివింటిని

రా:—సీకుసర్ది పిక్కెనున్నదా?

ఆ:—ఉన్నది చిత్తగింపుడు.

రా:—(దానిని పుచ్చుకొనిచూచి) సీపేకేమి ఎక్కడ
 వనిచేసితివి.

సుం:—సుందరమునాపేరు సర్విసుకారుమీదపనిచేసితిని

రా:—ఏమిజీతమిచ్చువారు

సుం:—తొడిపెట్టి యిరువదిరూపాయలిచ్చువారు

రా:—ఏమిచ్చిన మాసద్దపనిచేయదపు

సుం:—మీదయ భోజనముమాత్రము మీయింటనేర్పాటుచేయించకోరెదను

రా:—భోజనమునకెమి పనిచూచిత్తమేర్పాటుచేయుదును.

సుం:—చిత్తము

రా—నారాయణ యితనికి భోజనము పెట్టించుము. సుందరం భోజనముచేసివచ్చి కారు బాగుచేయుము. సామానంతయు కారుగదిలోనేయున్నది. నారాయణ యాగదితాళము తెచ్చి యితనికిమ్ము.

జయదేవుని సమాచారమును తెలిసికొనివచ్చుటకు పోయినవాడతడున్న తావును తెలిసికొనివచ్చి రామచంద్రునకు దెలిపెను. అనంతర మొకనాడు కమలను తండ్రికప్పగించుటకు మంచిరోజు నియమింపబడినది. రామచంద్రుడు సుందరమును పిలిచి పెట్రోలున్నదాయని యడిగెను.

సుం—లేదండి.

రా—కొనితెచ్చిపోయిము. ధనపురమునకు పోవలయును. భోజనముచేసి కారు ప్రయాణమునకు సిద్ధముచేయుము.

రామచంద్రుడు స్నానముచేసి భోజనముగావించి కమలను ప్రయాణముచేయుమని తల్లికిచెప్పెను. కమల రామచంద్రులీరువురును పోవుటకు సిద్ధపడిరి. సుందరుడు కారుతెచ్చి వాకిట నిలిపినాడు. కమల భానుమతికి నమస్కరించి శలవుపుచ్చుకుని వచ్చి కారులో కూర్చున్నది. రామచంద్రుడువచ్చి సుందరుని

ప్రక్కను గూర్చుని తమలుపాకులు వేసికొనుచుండెను కారు బయలుదేరినది. గ్రామముదాటువరకు నెమ్మదిగనడిపించి తరువాత వేగమును హెచ్చించెను. బయలుదేరినదిమొదలు రామచంద్రుని మనమున కమల తండ్రివద్దకుపోయి యాతని యనుమతినిబడసి వివాహమాడగలను. నాయద్యమమునకు కమలతోడ్పడి తన్ను తప్పక చేప్పిననియు తామిరువురు సచిరకాలమున సంసార వారధి నీడుచు సుఖమనుభవింపగల యోగము పట్టగలననియు తలంచుకొనుచుంటుండే కారేమార్గమున బోవుచున్నది గుర్తింపలేకపోయెను.

భైరవుడును సోములును మార్గమధ్యమున నిలిచి కారు నాపించి పైకెక్కబోయిరి. రామచంద్రునితలంపు కారాతాత్తుగ నాగుటచే చెడినది. భైరవునిమూచి దిగుమని పలికెను. వాడుతినతిన్నగనుండుము గడబిడచేసితివా నీతాళముపట్టెదమని బెదిరించెను.

రా:—సుందరం వీరినిలాగివేయుము.

సుం:—వీరుమంచివారుకారు నేనట్లుచేయను.

రా:—కారువెనుకకుతిప్పిపోనివ్వము

భై:—నీవుచెప్పినట్లువిసి వెనుకకుతిప్పినప్పుడు చూచెదనులె.

సుందరుడు రామచంద్రుని మాటవినక ముందునకేపోనిచ్చుచుండెను

రా:—నేనుచెప్పినవినవా! ఆపుమనికేకవేసెను

భై:—నీమాటవిను వారెనరునులేరు

రా:—నేనుచెప్పినట్లు నడపవేనిచక్రమును విడచివేచి పొమ్మని చక్రముపైచేయి వేసికారునాపబోయెను.

భైరవుడు రామచంద్రుని చేతినిచక్రముపైనుండి కోనివేసితి న్నగకూర్చుండుము తెగనీలిగితివాబంధించి నేసిడను నీకుతో డ్పడువారెనరు గుమలేరు రామచంద్రుడు సుదరముదొంగల లోనొకడనిగ్రహించిగుర్తించెను ఇంతలోకా రుకాండపి ప్రింతి మునకునచ్చినిలచినది కమలకు మీదిప్రాణములు మీదనేపో యినవి తన్నుకాపాడివిపామాడనున్న రామచంద్రుని కాపదసిద్ధ మైనది తనగతియేమగునాయని దిగుల కలిగినది భైరవుడు కమలా రామచంద్రులను కారునుండిదిగుమని యరణ్యములోనికిగొని పోయెను.

భై:—రామచంద్రా! కమలనన్ను వరించునట్లు బోధి చినాకుగూర్చుప్రయత్నము సలుపుము. అట్లుచేయవేని నిన్ను విడువము. నీకుసాయపడువారెనరునుండరు. నీప్రాణమునకపా యమేల తెచ్చిపెట్టుకొనఁజూచెదవు ఎందుకువచ్చినప్రయాస మిది నామాటవిని సుఖముగఁజేనింపజూడుము. నీవువిడిపించు కొనిపోయిన కమలనుమించినదానిని పెండ్లాడనచ్చును.

రామచంద్రుడుయోచనలోపడినాడు వీరిచేతచిక్కినాము కమ లనవమానింపకమానరు వారిలోనొకనిని పెండ్లియాడుమని చెప్పుమనుచుండిరి నేనువరింపనుండిననానోటితో యితరుల ను వరింపగలదా వచించిచోకమలయేమనుకొనును. యెంత

టియవస్థవచ్చినది. పాణిముపోయినసరియె మాటలాడను.

శై:—రామచంద్రా! మాట్లాడవేమి మానమునకు తగినఫలమునుభవింపగలవు కమలతోచెప్పి యొప్పించుటయొ పాణిమునకునీళ్లువదలుకొనుటయో నిశ్చయించుకొమ్ము పది దినములు గడువిచ్చితమి.

౧౦

కృష్ణమోహన సర్కారువిజ్ఞాపురపుజమిందారుడు సా లుకువేష్మపుపోను పదివేలరూపాయల యాదాయము వారి జ మిందారిభూములనలన వచ్చును ఇతరములైన మేడలనలనను తోటలవలనను మరిరెండువెలరూపాయలువచ్చును గాని ప్రతి యేట యారాబడినరిగరాదు. ప్రతాపుని బారినుండి లీలావిజ యులను తప్పించి తెచ్చి తనయింటకాపాడుచుండెను తనచేకొని రాబడుచున్నలీలావిజయులు విడిపింపబడినాటినుండియు ప్రతా పునకు మనసుకుదురుగాలేదు తనకుజరిగిన పరాభవముచేతను చేజిక్కినవారు విడిపింపబడినందునను మతిపోయినవానివలె వి చారింపగడంగినాడు వారినెట్లులైనను పట్టితేపలెనని పంతముమి తిమిరియున్నది. పోలీసులుతనజాడకనిపెట్టిచుండిరి మాయవేష ములువేసితిరుగుచున్నను గుర్తించితిరేని తనపనిప్రమాదమున కు గురికాకమానదని సందేహము పట్టుబడినగతియేమని జంకు

మనమున బట్టియుండుటచే ముందుచేయవలసిన పనికిసాహసము కలుగుటలేదు సమ్మించిమాయచేసి లీలను పొందలేకపోయినచో జన్మకుస్థానములేదని గట్టపట్టుదల ఎట్లుకొనిరాగలను ఏమినాధనము రెండురెడనలుపుచు త్నించుచు సాధింపలేకపోతిని పైంధనలడ్డుకలె మోహనుడడ్డువచ్చినాడుకాని లేకున్ననీపాటికి నాకోర్కెనెరవేరియుండును మోహనునియింటనాయాటసాగిరాను సునాయాసముగ నిరాటంకముగలీలను కొనివచ్చుసూత్రము కనిపెట్టకలెను ఎవరినలన నేమార్గమున నీకార్యమునాథమగును వారిది జమీందారీకొంప మనమెఱిగినదికాదు. నేవశలతోనిండియుండును పట్టుపడితిమా యాజన్మాంతకారాగారవాససిక్షితప్పదు ఊకొనుటకుమనసొప్పదు చేయదగినదేదో యోచనకుచిక్కదు కోరికనెరవేరువరకునిదరపట్టమవదిదారి ఎట్లుసాధింపగలుగుదుననియోచించుచుండెను. ఇంతలో మోహినివచ్చిచెంతచేరినది. అదియతనికి తెలియలేదుప్రతాపుని మనసుబాహ్యప్రపంచమునలేదు. ఆచెలియూతనిని పలుకరించినదిఅతనికదివినపించలేదు మీదచేయివెసియేమిటా మానము పలుకుబంగారిమా మాట వరహాలుమాటపలుకరేమి. “నానాటికితీసికట్టు నాగంభట్లు” యగుచున్నదే నావంకచూడరు చాలులెండి మూతిముడుచుకొనకుడు ఏదిబక్కనవ్వు బక్కచిరునవ్వు ముచ్చటకొకముద్దు. పెట్టరూపశకుమోసముగలిగింపకుడు సమ్మినవారికి నట్టేటదింపకుడు ఇంతనిరసనభావమైన నెట్లుభరింపగలను నాగతియేమియని కాగపంచుకొన్నది ప్రతాపుని యోచనభంగమైనది ఆమెకొగి

లిని తప్పించి యేమిటియూ గందరగోళము నాతలంపున కాటంకముగలిగించితివి వేళపాళలేని సరసమా ఏడ్చినట్లున్నది.

మో:—యోనిచుచున్నదేమొనాచెనినివేయుదు మో సమురాదులెండి భయపడకండి దాచలేనని సందేహపడకండి. చేత నైనంతవరకు చేయజాలుదునేమొ ప్రియత్నించెదను.

ప్ర:—నీసహాయమిందు ముఖ్యముగ కావలయును. నిని చేయ జూడవని చెప్పగలను చెప్పినదినిని చేయగలిగినప్పుడెనీకు మెప్పుచేయకున్నచోముప్పై నిశ్చయముగనొనరింపబూనినప్పుడే దొరకగలదుముద్దు చెడగొట్టినచోనొకగుడ్డు. మాటవినలేని నీపనిరద్దు.

మో:—ఏటికీచెల్వోక్తి ఏంతచాటుభారతము నేకరువు పెట్టితిరి చెప్పిచేయించుకొనగ యెందులకుగొడవ.

ప్ర:—చెప్పినదానినిమారాడక చేయుదునని నాచేతచేయివేయము.

మో:—ఎందుకుమీకంతసందేహము. నావలననెరవేరగల దైనతప్పుకచేయుదును. అనిచేతచేయివేసినది.

ప్ర:—లీలనెరుగుదువుగదా. ఆమెయిప్పుడు విజ్ఞాపురమునక్కష్టమోహనస్కాగువారియింటనున్నది. నాయనురాగముదానిపైనిలచినది. నామనమునగల గోరికవినియు నెరవేర్చనిరాకరించినది. రెండుతడవలు చేతఁజిక్కితప్పించుకొన్నది. దానిపొందుసమకూడినగాని నాపంతముతీరదు దానినీతులు. బెట్టుసరివడలింపవలెను. నావశమును గావించుటకు చక్కని యెత్తొకటివేసినాను. నీవామంకుముండను వశపరచుకొనగలిగితివా నాతలంపు నెరవేరును.

మో:—ఓహో! ఏమికోరిక నమ్మకొనియున్న నన్ను పొమ్మని చీఢీయనుచున్న చిత్రాంగినిగోరుచుంటి. ప్రేమించినమగనికి మరియొకసుందరిని తార్చితనసంకర్షమును విడనాడుకొనుటకే మదవతిసమ్మతించును. ఏమితలంపిది. నాతో సేమాటనిజముగ నేచెప్పుచుంటిరా! నామనముపరీక్షించుటకు పలుకుచుంటిరా! మఱియొకతెనుమీరు తెచ్చికొనినచోనాపై నలపునిలుచునా? మరియొకదానిని మీకుగూర్పనేను పాలుపడవలయునా! నానెత్తిపెనాయంతటనేను కుంపటిదిమ్మరించుకొననలెనా! ఏమినాటకమిదిసూత్రధారితనముమెచ్చుకొనవచ్చును.

ప్ర:—నాయభిలాషను దీర్పజాలనప్పుడు నీమంచినా కెందులకు చేసికొన్న దానవా? నాయభిలాషకు తగినసంధానము చేయగలిగినప్పుడే నీనాచుట్టరికముగాని చేయజాలవేని నీనాటితోనికుద్వాసమే నాకునదుపాయము చేయగలిగినప్పుడునీ ముద్దుముచ్చటలుచెల్లగలవుగాని లేకున్న నీకుచేకూరుసౌఖ్యమునున్న.

మో:—నియమించినకార్యముసానుకూలముగచేసినవెనుకదాని దేలోకమని నన్ననిరాకరించి గెంటివేయరుకద అట్లుచేయనని నానెత్తిపైచేయివైచి పలుకుడు. కార్యమునకు పూనెకొనెదను.

ప్రతా:—ముమ్మాటికిని విడిచిపెట్టనని యిదిగో తలమీదచేయివేసి పలుకుచుంటిని.

మో:—చేయవలసిన దేదియో తెలియఁబలుకుడు. నేపోయి నెరవేర్చుకొనివచ్చెదను.

ప్రతా:—కృష్ణమోహన సర్కారుగారు తమకొక సేవకురాలు కావలెనని పత్రికయందు ప్రచురించియుండిరి. అది బహుశ యింట పనినిమిత్తమని తలచెదను. నీపపత్రికను గొనిపోయి సర్కారుగారిని దర్శించి మీప్రచురణమునుచూచి వచ్చితిని. మీరునియమించు పనులను చక్కగ నెరవేర్చగలనని పనియందు కుదురుము. ఆయింటనున్న లీలతో పరిచయము గలిగించుకొని నీవశముచేసికొని యుబలాటపుమాటలచేయూరించి యూరివెలుపలనుగల భైరవాలయమునకు వెంటబెట్టుకొని రమ్మ. ఏనాడు నీవుతీసికొనివచ్చెదవో యాసంగతిని నీవెంట నున్న వానితోచెప్పి మాకు తెలియచేయుము. మేమందు దాగియుండి కొదవపని పూర్తిచేయుదుము. సాయంకాలమె ప్రయాణము. సిద్ధపడుము. అడవి దాటువరికును నీకుతోడుగ వచ్చెదము. కలసిపోవుదము లెమ్ము. వగలాడితనమునకును మోసమునకును మోహిని జాణ. సమయము దొరికినదిగదా యడిగినదిన్వకమానరని మాతల్లిని చూచిరావలెననుకొను చుంటిని. పైగ వెళ్లవలసిన పనికూడవచ్చినది పనిలో పని కలసి వచ్చినది. వట్టిచేతులపోవుట బాగుండదు. తృణమొ కణమొ చేతనుంచిన సంతసించును. ఇదివరకెప్పుడును మిమ్మడిగియుండలేదు. మంచియాభరణమొ కొంతరొక్కమొ నాకొసంగుడు. భద్ర పరచుకొందును.

ప్రతా—మోహిని కుత్సాహముగలుగుటకు కొన్ని యాభరణములను కొంత రొక్కమను తెచ్చియిచ్చెను.

మోః—అడుగక యడుగక యడిగిసందుకును. ఇవ్వక యివ్వక మీరుయిచ్చినందుకును యిదియేనామ ట్టజెప్పట.

ప్రేః—తరువాత చూచుకొననచ్చును. ఏదోయిది నీతల్లికిచ్చి సంతసపెట్టుము. అనంతరము వారు బయలుదేరిరి. భీముడు మొదలగువారాసుగురు వారినిమెంబడించిరి. అరణ్యమును దాటువరకునునచ్చి మోహిని వెంటకొననిని బొమ్మని తక్కినవారు వెనుదిరిగి యొకప్రాంతమునజేరి. మోహిని తన యింటికిచని తల్లిచేత తాను తెచ్చినవాటి నుంచెను. తల్లితోలోలోన సంతసించి యిన్నినాల్గందుండి యీమహాభాగ్యమూమూటగట్టు కొనివచ్చితివి. ప్రతాపు దండలమెక్కించుననుకొంటినిగాని యింతచిన్నచూపు చూచుననితలంపలేదు. చాలు చాలు. నాకతడు కనపడచిమ్ము. నాలుగు జాడించివిడచిపెట్టెదను. దీపముండగనే తడవుకొనవలెనుగాని యదికాస్తకొండెక్కిన నాపై నేముండును. నీతెలివిమండినట్లెయున్నది. కఠిగిన కాసుగుంజుకొనలేని లంజె బ్రతుకలేని బికారికాకమానదు. ఎన్నిచెప్పిపంపితిని. నాబోధనబుగ్గిపాలై నది. మోహములోపడి కొట్లాడితివికాని ముందుగతికానకపోతివి. వయసు కాస్తమల్లినవెనుకయే కుక్కలకొడుకు నెఱ్ఱనియేగాని చేతబెట్టడు. చేతడబ్బాడుచున్నప్పుడే. పండగయనియొ పబ్బమనియొ, పేరుపెట్టియున్నది గుంజుకొనవలెను లేకున్నలాభముండదు. మాటలచేతేలించి, కాగలింతలచేసొక్కించి, వలపింపులచేసొలించి, యున్నదంతయు నూడ్చుకొనలేకపోతివి. ఎంతనిర్భాగ్యురాలవు.

మో:—కార్యమొకటి తలపెట్టి బయలుదేరితిమి. అదికాస్త నెరవేరినిమ్ము. నీవనినట్లు కావలసినంతధనము తేగలను తొందరపడకు. దాచినదంతయు నాస్వాధీన ముండెయున్నది. జట్టంతయు తప్పదాగి పడియున్నప్పుడంతయు చుట్టబెట్టుకొని లేచివచ్చెదను. మనయిల్లు బంగారుకొండకాకమానదు.

శ్యా—మెలకునతో సంచరింపుము. ఏమార్యమజాగ్రత చూపినను బ్రతుకు బ్రద్ధలుకాకమానదు. అపవాదములు చాల ప్రబలముగనున్నవి. పట్టుబడినవో పాతాళమున కంట దొక్కకమానరు.

మో—భయపడవలసిన కార్యముగాదు. అవలీలగనెరవేరగలదు. దానిచే మనదరిద్రము తీరును. ఇంట బడియుండి సుఖంపవచ్చును.

పోయివచ్చెదనని వెంటవచ్చిన వానితో బయలుదేరి విజ్ఞాపురమునకుబోయెను. ప్రతాపుడు తనతోడివారతో నొక చోట నిలచియుండి దాహము తీర్చుకొనుటకై చెంతనున్న లోయలోనికిబోయెను ఆస్థమీపమున భైరవుడు రామచంద్రుని చెట్టునకు విరచికట్టి నేనుంచిన గడపుదాటినను కమలను లొంగదీసి యొప్పించలేకపోతివి. కమలయు నీకై యాశపెట్టుకొని యుండుటచే నీవు జీవించియున్నంతవరకును నన్ను వరింపబోదు. నిన్నయమలోకమునకు బంపి యామెను చేపట్టెదను. కడసారి మాటగ దెలుపుచుంటిని వినుము. ఏమనయెదవు కమలతో

నన్ను వరింపమని చెప్పెదవా ప్రాణములను పోగొట్టికొందువా తెలుపుము.

రామచంద్రుడేమియు మాటలాడలేదు దానికి భైరవుడుకోపించి దాసునుచూచి దాసూ! కమల నిటుగొనిరమ్ము. నామాటవిని నన్ను చేపట్టెదనని రామచంద్రుని విడిపింప జూచునో వానివలె మొండిపట్టుదలతో ప్రాణములుబాయ సిద్ధ పడునోతెలిసికొందము. దాసామాటవిని కమలను గెంటుకొనివచ్చిరామచంద్రుని కెదురుగ నిలువఁబెట్టెను కమల తమకు తటస్థింపనున్న యాపదను తలపోసియు భైరవుని మాటలు వినియు భీతిచే మాటలాడలేక నిలచినది. సోములును కత్తినూరుమనిభైరవుడుఁ పలికెను వాడామాట వినిన వెంటనే నూరియుంచితినిదిగోయని. భైరవుని కందించెను వాడు దానినిగొని రామచంద్రునిచేతకు బోవుచుండ తమ నిస్సహాయతను దలచి కాపాడు దిక్కులేదని గోలుగోలున నేడ్చుచు భైరవుని బట్టి వెనుకకు లాగినది ప్రతాపునకాయేడుపు వినపించినది. ఆకంతము తపరిచితమైనదిగ దోచినది వేగముగతనవారిని బిలుచుకొని యటకువచ్చిచేరెను కమల తనయన్న ప్రతాపుడు కంటబడగనే యీనినపులివలె దాసు నొక్కతన్నుదన్ని ప్రతాపుని కౌగలించి వీడిదురంతము నుండి నన్ను కాపాడవచ్చిన యీపుణ్యాత్మునిజంపి యీపాపిన న్ను చెరువజూచుచున్నాడని భైరవునిగెంటినది. దానితోభైరవు డ్ఘమండిపడుచు కమల మీదికికత్తితోతిరుగబడెను ప్రతాపుడు వానినడ్డగించి కత్తినితూలించివేసెను దానితో వారిరువురునుక

లియబడిరి. కమల రామచంద్రుని కట్టు విప్పి వేసినది. భీముడు దాను మొదలగు వారు పోరుచున్న వారిని విడిపింప జూచునంతలో ప్రతాపుడు మొలలోనున్న కైజారుదీని కింద పట్టియున్న భైరవుని పొడిచివేసెను. ఆపోటు వాని వక్షస్థలమున నాటి వీవును దూసికొని పోయినది. భయిరవుడు విలవిల దన్నుకొని ప్రాణములను విడచెను. అనంతరము రామచంద్రుడు కమల బందిపోటు దొంగయగు ప్రతాపుని సోదరియని తెలిసికొని తన ప్రేమను మఱలించు కొనెను. కమలారామచంద్రులిటువలన గుహకు దోడుకొని పొమ్మని ప్రతాపుడు సోములును నియమించెను. రామచంద్రునకది సమ్మతముగ లేదు. పురమునకు బోవుటకు తనకు దారి తెలియదు. ప్రతాపుడు మొదలగు వారు క్రూరులు. వీరితో పగదెచ్చుకొనినచో వీడ వనలి పిశాచి పట్టుకొన్నట్లుగునని ప్రస్తుత మదియె వీలుగనుండుటచే యిష్టము లేకున్నను రామచంద్రుడు గుహకు చన నిశ్చయించెను. ప్రతాపుడు మోహినితో చెప్పిన ప్రకారమాయెను కలిసికొనబోయెను. కమలారామచంద్రులు గుహకు చేరిరి.

